

An abstract painting featuring a green frog with large eyes and black outlines, perched on a lily pad. The background is a dense, textured composition of green, yellow, and brown tones, with thick black outlines defining various shapes and patterns. The overall style is expressive and somewhat chaotic.

At vente på afgørelser

- toppen af isbjerget

Der mangler en reel klageinstans
over afgørelser og problematisk
sagsbehandling i børnesagerne.
Ankestyrelsens rolle som klageinstans
er stærkt problematisk.

At vente på afgørelser – toppen af isbjerget

Der mangler en reel klageinstans over afgørelser og problematisk sagsbehandling i børnesagerne. Ankestyrelsens rolle som klageinstans er stærkt problematisk.

Udarbejdet i forbindelse med:
Konference på Christiansborg:
Ankestyrelsens rolle i børnesager
19. januar 2024

Arrangeret af
Foreningen RIFT (Retssikkerhed i Familiers Trivsel)
www.rift.center

Omslag og illustration
Maleri af Jenny Malena Högberg
Grafisk opsætning og design af Carinde Charlett Bjerre

Kontakt for yderligere information
Susanne Munck, formand for RIFT, tlf. 40 75 07 58
sus.munck@mail.tele.dk

Rikke Skovgaard-Bech og Susanne Munck har skrevet doku-romanen "Det bedste for Alba: En fortælling om en børnesag", som via en fiktiv historie på baggrund af erfaringer og autentiske sagsakter, påviser hvordan en lille familie rammes af manglende kvalitet i sagsbehandlingen og manglende overholdelse af lovgivningen. Kan købes på internettet/i boghandlen.

Forord

I foreningen RIFT, Retssikkerhed I Familiers Trivsel www.rift.center, arbejder vi ud fra visionen om, at lovgivningen på børne-ungeområdet skal overholdes, og at hvis det ikke sker, skal der sikres reelle klageinstanser.

Vi påviser fejl og manglende retssikkerhed og henviser til de løsninger, som eksperter kan anbefale.

Konferencen på Christiansborg 19. januar 2024 "Ankestyrelsens rolle i børnesager" og denne case-samling følger efter en række konferencer og case-samlinger arrangeret af RIFT, hvor vi har sat fokus på mangler i den kommunale sagsbehandling på børne-ungeområdet.

Det gælder for alle de tidligere belyste områder¹, at vi ikke oplever, at Ankestyrelsen reagerer hensigtsmæssigt på manglende kvalitet og loverholdelse. Som det fremgår af vores navn, har vi fokus på familiens retssikkerhed. Men RIFT har først og fremmest erfaringer med sagsbehandling og afgørelser ift. forældre.

Der er store organisationer, som har fokus på børns vilkår generelt og anbragte børns vilkår specifikt. Vi har, som en lille forening uden ansatte, valgt at supplere de øvrige organisationers tiltag med særligt fokus på forældres rettigheder og sagsbehandlingen ift. forældre.

Det kan ikke siges ofte nok, at vi IKKE mener, at der er en modstilling mellem at have fokus på hhv. børn og unges rettigheder og deres forældre rettigheder. Meget af vores virke har handlet om med eksempler og argumenter at gøre op med denne falske modsætning.

Desværre har vi oplevet, at den falske modsætning mellem enten at være på barnets side eller på forældrenes side er blevet forstærket fra politisk side. Først med statsminister Mette Frederiksens nytårstale 2020 om at være Børnenes statsminister og "på børnenes side" og dernæst med hhv. den politiske aftale Børnene Først og Barnets Lov, som blev vedtaget juni 2023 og fra januar 2024 er gældende.

¹Se www.rift.center Politik/temaarangementer om emner RIFT har taget op (Samvær, sagsbehandlingen generelt, etniske minoritetsfamilier, At blive Undersøgt, Samarbejdet om det anbragte barn, Forældrehandleplaner, generelle problemer med retssikkerheden i børnesager og som bidragsyder til Institut for Menneskerettigheders udgivelse om funktionsnedsatte forældre (Ret til at være forældre 'Ret til at være forældre | Institut for Menneskerettigheder'))).

Vi er også på børnenes side, og det kan vi godt være samtidig med, at vi påpeger vigtigheden af sikring af retssikkerhed og kvalitet i indsatserne overfor hele familien og dermed også forældrene. RIFT er glad for at være inviteret med i flere af Socialministeriets og Socialstyrelsens interessent- og følgegrupper herunder omhandlende anbefalinger i forbindelse med implementeringen af Barnets Lov.

Vi oplever vilje til også at sikre kvalitet i arbejdet med familien og forældrene. Men, som vi påpeger, når vi deltager i dette arbejde, så nytter det ikke meget, hvis ikke fundamentene i form af overholdelse af lovgivningen og sikring af retssikkerhed og kvalitet er i orden.

Vi har i årevis peget på og dokumenteret, hvordan kommunerne i for stor udstrækning ikke overholder loven. Med denne konference går vi et trin højere op: Til den instans, der skal holde øje med kommunerne og hjælpe borgerne, hvis kommunerne ikke overholder loven: Ankestyrelsen.

Vi overlader beskrivelsen af Ankestyrelsens rolle til Frederik Waage, professor, dr.jur. Syddansk Universitet og Caroline Adolphsen, lektor, jurist og ph.d i børneret, Aarhus Universitet på vores konference 19. januar 2024, ligesom Ankestyrelsen selv, ved Ankechef Henrik Horster vil redegøre for styrelsens praksis.

I RIFT har vi de praktiske erfaringer – og her kan vi fortælle, at det desværre IKKE er vores erfaring, at Ankestyrelsen sikrer retssikkerheden, når kommunerne svigter, og at vi mangler en retslig instans, der reelt tager klager over manglende

lovoverholdelse og kvalitet i sagsbehandlingen alvorligt.

FORMÅLET med konference og case-samling om Ankestyrelsens rolle i børnesager er ikke at hænge Ankestyrelsen ud, men at pege på problemer, der kræver løsning. RIFT mener ud fra vores erfaringer, at Ankestyrelsen er sat i en rolle, som den ikke kan udføre. Samtidig med, at der - efter RIFTs erfaringer - ikke findes en reel klagemulighed for de problemområder, som ikke kan påklages til Ankestyrelsen.

Justitia udgav i 2018 rapporten: "Tvangs-anbringelser – retssikkerhed i en kompliceret beslutningsproces", hvor der peges på alternativer til Ankestyrelsen som retslig instans på tvangsanbringelsesområdet. Vi tager med denne konference og case-samling tråden op og har inviteret eksperter og Ankestyrelsen selv til at belyse de juridiske problemstillinger vedrørende Ankestyrelsens rolle.

Vi henviser til program bagerst i denne case-samling samt vores hjemmeside rift.center for omtale af og (efter konferencen) slides fra oplæggene om Ankestyrelsens rolle i børnesager - herunder bl.a.

- om Ankestyrelsens rolle i forvaltningen og styrelsens betydning i forhold til det særlige fokus på udsatte børn- og ungeområdet ved Frederik Waage, professor, dr. jur. Syddansk Universitet og Caroline Adolphsen, Lektor, jurist og ph.d i børneret, Aarhus Universitet.
- om Ankestyrelsens rolle og arbejde i et menneskeretligt perspektiv ved Marya Akhtar, juridisk chef, Institut for Menneskerettigheder

Om mulige løsninger henvisninger vi til paneldebatten på konferencen med indledningen

- Debatten om forvaltningsdomstole som alternativ til den nuværende ordning ved Frederik Waage, professor, dr.jur. Syddansk Universitet suppleret af repræsentant fra forslagsstiller Alternativet.

Afgræsning vedrørende case-samlingens indhold:

På konferencen 19. januar 2024 belyser Thomas Taguchi, advokat Socialretsadvokaterne, og Jeanette Gjørret, advokat Stage Advokatfirma, hvordan Ankestyrelsen som ankeinstans for anbringelser ikke sikrer retssikkerheden på anbringelsesområdet. Med fokus på Ankestyrelsens rolle som ankeinstans om anbringelser og afbrydelse af eller overvågning af samvær. Bente Adolphsen, jurist, supplerer om Ankestyrelsen som garant for retssikkerhed set i praksis.

I denne case-samling belyser vi alene Ankestyrelsens rolle som ankeinstans for afgørelser i sagsbehandlingen. RIFT har kendskab til mere end hundrede sager og har en stor samling af sagsakter fra mange sager og mange års erfaringer på området. Det danner baggrund for denne formidling.

Emner og cases har vi valgt med det mål at informere om oplevede retssikkerhedsmæssige problemer.

Med udgangspunkt i vores kendskab til mangfoldige sager, sagsakter, afgørelser truffet af hhv. kommuner og Ankestyrelsen og klager fra forældre, vil vi med denne case-samling på baggrund af

dokumentation fremlægge eksempler og forsøge at give overblik over problemer med henblik på etablering af mere hensigtsmæssig sagsbehandling og reelle klageinstanser.

Vi giver eksempler på sagsbehandlingstiden hos Ankestyrelsen, det overordnede indhold i afgørelserne samt analyser af udvalgte aspekter af de afgørelser, som vi henviser til. Selve afgørelserne fra Ankestyrelsen kan rekvireres i anonymiseret form, for de, der måtte have særlig interesse for det.

Det ville være for omfangsrigt at anonymisere hele materialet og at fremlægge det samlet. Derfor består samlingen af vores fremstilling af det faktuelle indhold – og med vores kommentarer, ud fra vores viden om og erfaringer med konsekvenser af den måde ankerollen forvaltes på.

AKTUEL BAGGRUND for at tage Ankestyrelsens rolle op

”Svært at komme på andre områder med et lige så omfattende klagesystem” skrev Ankestyrelsens Vicedirektør Merete Pantmann i artikel i Altinget, 31. maj 2022, da Ankestyrelsen blev kritiseret bl.a. i radio 24/syvs udsendelser om børnesager på Langeland.

Skiftende Socialministre har løbende gentaget, at grundlaget i børnesager reelt bliver prøvet 3 gange og at retssystemet dermed er godt nok. Nuværende Socialminister Pernille Rosenkrantz-Teil indrømmer, at gældende lov ikke bliver overholdt og at det er et kæmpeproblem, men tilføjer, at ”Heldigvis er det ikke fejl i anbringelsesgrundlaget – det skal vi lige have med – for det er rigtigt, at der findes

enkelte sager, hvor børnene er fjernet uretmæssigt, men langt de fleste af de fejl, der omtales, er procedurefejl.” (Folketingstidende Tillæg F 14. april 2023 s.49)

Dermed udviser ministeren ingen interesse for dokumenteret kritik af retssystemet og herunder Ankestyrelsen eller for vores og andres påpegning af, at grundlaget for anbringelserne ofte er ensidigt fremlagt af kommunernes forvaltninger, som dækker over deres egen manglende kvalitet og manglende lovoverholdelse.

Da Susanne Munck som formand for foreningen RIFT - ud fra mange erfaringer med, at det ”omfattende klagesystem” ikke sikrer retssikkerheden – skrev et modindlæg til Merete Pantmanns indlæg i Altinget, blev hun af Altinget bedt om at dokumentere kritikken. Indlægget blev aldrig bragt, trods den indsendte dokumentation.

Vi oplever, at Ankestyrelsen, Merete Pantmann, Socialministeren m.fl. kan få lov til gang på gang udokumenteret at hævde, at vi har et velfungerende retssystem på børneområdet.

Med konferencen og case-samlingen ”Ankestyrelsens rolle i børnesager” tager vi igen emnet op og bringer eksempler og dokumentation i håb om en givtig dialog, politikernes opmærksomhed og samarbejde om udvikling af et hensigtsmæssigt retssystem og reelle klagemuligheder på dette vigtige område.

På konferencen belyser advokaterne Jeanette Gjørri og Thomas Taguchi samt jurist Bente Adolphsen Ankestyrelsens rolle i ovenfor nævnte retssystem vedrørende selve anbringelserne.

Denne case-samling omhandler Ankestyrelsens rolle som klageinstans over kommunale afgørelser og herunder for at påvise, at Ankestyrelsen med denne funktion ikke tilstrækkeligt sikrer den faglige kvalitet og lovoverholdelse i sagsbehandlingen, som danner grundlag for de afgørelser, der træffes om anbringelser. Vi påpeger samtidig, at der mangler en klageinstans, der reelt tager sig af klager over sagsbehandlingen.

Tak til Mette Grith Stage, Stage Advokatfirma for økonomisk bidrag til denne udgivelse.

På vegne af foreningen RIFT
Retssikkerhed I Familiers Trivsel
Susanne Munck, formand

Et hurtigt overblik over case-samlingens emner

Vedrørende Ankestyrelsens funktion som ankeinstans over kommunale afgørelser der henvises med bogstav og nummer til case-eksempler – se desuden indholdsfortegnelsen.

SAGSBEHANDLINGSTID OFTE 6 – 12 måneder
– med **STORE KONSEKVENSER** for børn, unge og forældre

Ventetid på Ankestyrelsens afgørelse: 6-12 måneder øger risikoen for at sagerne går i stå fordi kommunerne enten afventer Ankestyrelsens afgørelse, inden den vil træffe ny afgørelse (om f.eks. samvær) eller fordi kommunerne lægger uaktuelle vurderinger fra Ankestyrelsen til grund i nye afgørelser.

SAGERNE A2, B1, D1, 2, 4, E2, F2, G, H2, I 1, 2, 3.

Når der ventes længe på afgørelser, som omhandler indsatser eller rammer, kan det få fatale konsekvenser for udviklingen hos barn og forældre. F.eks. afgørelse om fratagelse af ønsket støtte til børn eller forældre. Eller f.eks. afgørelse om uhensigtsmæssige rammer for samvær, som efter 10 ½ måned, hvor afgørelsen har været effektueret, vurderes ugyldig af Ankestyrelsen. A2, H.2.

ENSIDIG JURIDISK VURDERING af psykologiske og socialfaglige problemstillinger

Mange eksempler på, at Ankestyrelsens manglende fokus på konteksten i sagen - baseret på kommunernes selektive indsendelser af akter – samt Ankestyrelsens manglende psykologiske og socialfaglige fokus - fører til juridiske afgørelser, der ikke er til gavn for børn, unge og deres familier.

RIFT savner en reel og helhedsorienteret ankeinstans om sagsbehandlingsfejl og mangler. Har Ankestyrelsen - som eksempel - forudsætningerne for og fagligheden til at vurdere kommunernes faglige skøn og vurdering af, hvorvidt der bør foretages en børnepsykiatrisk undersøgelse eller en helhedsorienteret børnepsykologisk undersøgelse? Eller hvorvidt afgørelsen om medicinering af barn er den rette afgørelse. Vurderinger som foruden juridisk fokus kræver bl.a. socialfaglig og psykologfaglig viden og indsigt D1, D2 og A3, B2, E1, G, H1.

AT VENTE og BETALE 5.000 kr. om måneden inden Ankestyrelsen afgør sagen efter 8 – 12 måneder

Det er indgribende for familier til anbragte børn med 2 måneders varsel at kunne pålægges månedlig betaling for anbringelsen med op til 5.000 kr. om måneden. Det er ekstra indgribende at skulle vente som i her viste eksempler: 8-12 måneder på svar fra Ankestyrelsen. Der er ikke opsættende virkning i denne periode, så familierne afkræves betaling, imens de venter på Ankestyrelsens afgørelse, som i flere tilfælde hjemsender afgørelsen til fornyet behandling i kommunen. I mellemtiden kan familien f.eks. have solgt hus, bil el.lign. for at kunne betale. B1, F2.

NÅR KOMMUNEN UNDLADER AT SØGE VEJLEDNING MEN AFVENTER ANKESTYRELSENS VURDERING – TIL SKADE FOR DEN VENTENDE KLAGER

I denne sag blev Ankestyrelsens rolle som vejledende prøvet: Ankestyrelsen vil ikke rådgive borgere, men henviser til, at det er kommunen, der skal vejlede. Kommunen vejledte ved at svare på spørgsmålet, at det vidste sagsbehandlerne da heller ikke – det ville vise sig, når Ankestyrelsen (efter måneder) kiggede på sagen. B3.

SAGEN HJEMSENDT TIL FORNYET BEHANDLING, ANKESTYRELSEN HJÆLPER IKKE HVIS KOMMUNEN IKKE GENBEHANDLER som påkrævet

Eksempler på, at kommunen ikke genbehandler sager, der (f.eks. efter op til 10 måneder) af Ankestyrelsen hjemsendes til fornyet behandling. Når forælderen kontakter Ankestyrelsen om kommunens manglende genbehandling, er svaret, at det ikke er noget Ankestyrelsen tager sig af, for det er klage over sagsbehandling, og den skal stiles til borgmesteren. RIFT har erfaringer med, at klager over til borgmesteren over dette ikke fører til handling. C.

ENSIDIG JURIDISK VURDERING af psykologiske og socialfaglige problemstillinger

Afgørelser om samvær er toppen af isbjerget. Hvordan kan Ankestyrelsen afgøre korrekt uden fagligt at kende til/ vurdere resten af isbjerget? Som f.eks. om kommunen har sat de rette rammer op for samværene, tildelt tilstrækkelige indsatser til forældrene, sørget for tilstrækkelige rammer for det vigtige samarbejde rundt om barnet, så loyalitetskonflikt undgås, holdt kvalificerede børnesamtaler osv. Eks. A3, B2, E1, G.

MAN KAN IKKE HAVE JULESAMVÆR TILBAGEVIRKENDE KRAFT

Man kan hverken holde jul eller have videosamvær med tilbagevirkende kraft. Man kan ikke engang regne med, at kommunen reelt optager sagen til fornyet behandling. Bl.a. E2.

OFTEN FINDER ANKESTYRELSEN DET IKKE AF BETYDNING, AT KOMMUNER IKKE HAR OVERHOLDT LOVPLIGTIG PARTSHØRING INDEN AFGØRELSEN

RIFT kender til mange eksempler på, at kommuner – gang på gang – ikke parthører som påbudt. Ankestyrelsen gør opmærksom på det, men det ændrer ikke på afgørelserne. Ofte gentager kommunen fejlen gang på gang. Bl.a. E1, F2, I 1-4.

ANKESTYRELSEN LAGER OGSÅ FORMELLE FEJL – svært for lægmænd/forældre at opdage

Der ventes i 6-9 måneder på afgørelse om samvær til fødselsdag og jul, som i datterens 6-årige levetid har været fast tradition – men ny sagsbehandler i sagen vil aflyse dem alle. Mor har betalt konsulentfirma til at hjælpe med bl.a. at pege på datters behov for kontinuitet. I første omgang vil Ankestyrelsen efter de 9 måneder sagsbehandlingen har varet, ikke inddrage den af konsulentfirmaet udarbejdede klage, fordi konsulentfirmaet ikke længere er partsrepræsentant for moren (hvilket bl.a. skyldes Ankestyrelsens lange sagsbehandlingstid). I anden omgang retter Ankestyrelsen denne fejl, men kun fordi forældrene får hjælp af konsulentfirmaet til at påpege fejlen. SAG E2, E3.

MANGLENDE klagebehandling vedrørende manglende ligebehandling ift. etnisk minoritetsbaggrund

Eksempel på sag med stor kompleksitet: Mangelde hensyn til etnisk minoritetsbaggrund i sag hvor søn er anbragt fra fødslen – og der uden at afsøge muligheder om anbringelse i eget netværk – er anbragt i den danske plejefamilie, hvor meget ældre søskende allerede var anbragt skønt samarbejdet om disse fungerende dårligt mm. Trods forældrenes mange ønsker afvises hensyn til kulturelle forskelle og sproglige udfordringer konstant. Hvordan kan Ankestyrelsen alene ud fra papirer afgøre, at samværene skal forblive i lille samværslokale og hvor kan forældrene reelt få behandlet klagen over afvisning af ønsket om tokulturel samværskonsulent samt klage over afvisningen af deres behov for løbende at læse samværsbeskrivelserne (med tolk og støtteperson)? F1.

STØTTEBEHOV VURDERET ALENE UD FRA JURA OG UDEN STILLINGTAGEN til klage over manglende LIGEBEHANDLING ift. kognitiv funktionsnedsættelse

Der ventes 10 måneder på svar på klage om antal timer til støtteperson. I den periode risikerer forældrene enten at få for lidt støtte ift. hvad Ankestyrelsen måtte finde nødvendigt eller støttepersonen arbejder gratis eller forlader sagen. Hvordan kan Ankestyrelsen alene på baggrund af papirer afgøre støttebehovet? I dette eksempel overhører Ankestyrelsen argumenter om ligebehandling, da forældrene pga. ordblindhed/ kognitive nedsættelser har brug for ekstra støttetid. G.

ENSIDIG JURIDISK VURDERING: Hvordan vurdere årsagen til barnets reaktioner alene på baggrund af papirer? manglende inddragelse af forældrenes påpegning af mulige årsager til reaktioner efter samvær

Hvordan kan Ankestyrelsen vurdere, hvad datteren reagerer på efter samvær. Der er mange psykologiske muligheder: Mangel på godt samarbejde mellem omsorgspersonerne, manglende oplevelse af sammenhæng og mening med samværene herunder eventuel manglende forberedelse på samvær. Rigide rammer for samvær, manglende sproglig hjælp (når der som i dette tilfælde er tale om etnisk minoritetsfamilie), lang køretur inden samvær osv. Det er erfaringen, at Ankestyrelsen ikke forholder sig til klagers påpegning af dette, men alene til kommunens selektive indsendelse af akter og påpegning af barnets reaktioner, som ofte ikke tager disse forhold i betragtning. H1 m.fl.

MAN KAN BLIVE FYRET, NÅR MAN VENTER 7 MÅNEDER PÅ HJEMSENDELSE AF AFGØRELSE OM HENSYN TIL ARBEJDS TID I PLANLÆGNINGEN AF SAMVÆR

Der ventes 7 måneder på at få hjemsendt til fornyet behandling at kommunen skulle have taget hensyn til fars arbejdstid. H2.

ANKESTYRELSEN KAN PÅPEGE MANGE SAGSBEHANDLINGSFEJL HERUNDER DE SAMME FLERE GANGE UDEN DET HAR KONSEKVENSER FOR HVERKEN AFGØRELSEN ELLER KOMMUNEN

Ankestyrelsen kritiserer kommunen for en række alvorlige sagsbehandlingsfejl – i afgørelse efter afgørelse. Det fører ikke til andet resultat af afgørelserne, men kun til kritik. Denne kritik har ingen konsekvenser for kommunen som gentager fejl i næste afgørelser. I 1, 2, 3.

Indhold

Forord	3
Et hurtigt overblik over case-samlingens emner	8
Indledning	16
SAG A1 Når sagerne går i stå som følge af hhv. Ankestyrelsens lange sagsbehandlingstid og kommunernes uretsmæssige brug af Ankestyrelsens uaktuelle vurdering i nye afgørelser	20
SAG A2 Psykiske og udviklingsmæssige konsekvenser af ventetid på afgørelse om uhensigtsmæssige rammer for samvær	22
SAG A3 Hvordan kan Ankestyrelsen alene på baggrund af papirer/kommunens vurderinger vide, at samvær ikke kan udvides?	26
SAG B1 Først tager de dit barn, så får du oveni sorgen også måneders usikkerhed om din økonomiske situation – du skal betale mens du venter 8-10 måneder på afgørelsen	36
SAG B2 Hvordan kan Ankestyrelsen alene på baggrund af papirer afgøre, at søn har bedst af at have samvær i familiehus fremfor hjemme hos faren, som han var glad for indtil en episode, Ankestyrelsen ikke har mulighed for fagligt at vurdere?	38
SAG B3 Når kommunen skal vejlede om sine egne fejl	42
SAG C Hvis kommunen ikke genbehandler som påbudt af Ankestyrelsen, er det borgerens egen sag at klage til kommunen over dette. Ankestyrelsen hjælper ikke.	44
SAG D1 OG D2 Hvordan kan Ankestyrelsen vurdere om psykiatri og medicin?	48
SAG E1 Der parthøres ikke – ingen konsekvenser for kommunen	50
SAG E2 - E3 Der ventes 9 måneder på Ankestyrelsens afgørelse, og betalt konsulentfirmas klage afvises af Ankestyrelsen pga. dennes ophør som partsrepræsentant i venteperioden. Svært som lægmand at rette Ankestyrelsens formelle fejl	52

Indhold

SAG F1 hvordan kan Ankestyrelsen afgøre ud fra papirer i sag med så stor kompleksitet – og hvor er ligebehandlingshensynet ift. etnisk minoritetsbaggrund?	56
SAG F2 5.000 kr om måneden er meget at skulle betale, mens man venter 10-12 måneder på en afgørelse	60
SAG G At vente 10-12 måneder på at vide, hvor mange støttetimer man har. De kan jo sjældent bruges med tilbagevirkende kraft	62
SAG H1 Igen: samvær er toppen af det isbjerg af sagsbehandling der ligger rundt om afgørelsen	64
SAG H2 Man kan ikke efter 7 måneder lave om på uhensigtsmæssigt at have måttet tage fri for arbejde	66
SAG I1 Ingen konsekvenser for kommunen eller afgørelsen kun kritik af en række mangler i sagsbehandlingen – som kommunen så omkostningsfrit gentager næste gang	68
SAG I2 Ingen konsekvenser for kommunen eller afgørelsen kun kritik af en række mangler i sagsbehandlingen – som kommunen så omkostningsfrit gentager næste gang	70
SAG I3 Ingen konsekvenser for kommunen eller afgørelsen kun kritik af en række mangler i sagsbehandlingen – som kommunen så omkostningsfrit gentager næste gang	72
SAG I4 Ingen konsekvenser for kommunen eller afgørelsen kun kritik af en række mangler i sagsbehandlingen – som kommunen så omkostningsfrit gentager næste gang	76

Indledning

Denne case-samling handler om Ankestyrelsens rolle som klageinstans vedrørende kommunernes administrative afgørelser i børnesager. De udvalgte eksempler omhandler Ankestyrelsens rolle som ankemyndighed i forbindelse med kommunale afgørelser:

- om omfang af samvær
- om indsatser
- om udredning af barn
- om valg af konkret anbringelsessted
- om forældrebetaling

Formålet med vores eksempler er - foruden at gøre opmærksom på manglende kvalitet og retssikkerhed - at give eksempler på hvor vi ser mangler på reel klageinstans over sagsbehandlingen.

Case-eksempler vedrørende Ankestyrelsen som klageinstans for klager over kommunale afgørelser

Hvor der nedenfor henvises til lovgivning, er det gældende lov 2023/ Serviceloven og ikke Barnets Lov, der træder i kraft 2024.

Klager over kommunale afgørelser som behandles af Ankestyrelsen

Der er en række forvaltningsmæssige afgørelser i børnesagerne, som kan påklages til Ankestyrelsen.

Det kan f.eks. være afgørelser om samvær, afgørelser om visse indsatser til børn og forældre som f.eks. familiebehandling og omfang af § 54-støtte til forældrene, afgørelser om forældrebetaling, om valg af konkret anbringelsessted (når et barn eller en ung flyttes fra et anbringelsessted til et andet) mm. Angivet i Kapitel 30 i serviceloven §§ 166-168).

Klager over sagsbehandlingen – som IKKE behandles af Ankestyrelsen – afgrænsning i forhold til denne vigtige problemstilling

Selve sagsbehandlingen og forhold vedrørende denne kan **IKKE** påklages til Ankestyrelsen, men skal påklages til borgmester.

Når der er svaret afvisende fra borgmesteren, er der mulighed for at klage videre til ombudsmanden.

Mange kommuner har borgerrådgivere, man kan henvende sig til ved f.eks. manglende lovoverholdelse og utilstrækkelig sagsbehandling.

I RIFT har vi desværre overvejende erfaringer med, at denne mulighed for at klage over sagsbehandlingen ofte ikke er en reel klagemulighed, som fører til ændringer eller til at de ansvarlige drages til ansvar.

Konferencen 19. januar 2024 og denne case-samling har ikke hovedfokus på eller case-eksempler om klager over sagsbehandlingen påklaget til borgmester og ombudsmand. Men der er gråzoner ift., hvad der kan klages til Ankestyrelsen over, og hvad der skal klages til borgmesteren om.

Det er nævnt her, fordi der mangler en fungerende klageinstans vedrørende sagsbehandlingen, og der mangler efterfølgende *konsekvenser* for kommunerne, når sagsbehandlingen ikke findes i orden. Det udgør i RIFTs optik et væsentligt problem i retssikkerheden på anbringelsesområdet. En sådan instans og klagemulighed vil for-

håbentligt kunne mindske fejl og mangler i det grundlag for anbringelsessagerne, som fremlægges for de retslige instanser. Denne problemstilling vil blive behandlet i paneldebatten på konferencen om løsninger med bl.a. forslag om Forvaltningsdomstole som eksempel.

Som det vil fremgå af analyse af eksempler på Ankestyrelsens afgørelser om klage over kommunale afgørelser - nedenfor - finder vi det problematisk, at Ankestyrelsen så ensidigt er en juridisk instans, som i disse afgørelser ikke tager højde for manglende tilstrækkeligt kvalificerede socialfaglige vurderinger fra kommunens side, eller den effekt manglende svar og lang sagsbehandlingstid i kommunen kan have haft for det grundlag, som den kommunal afgørelse er truffet på.

Forløbet vedrørende klager over kommunale afgørelser på børne-ungeområdet er således:

Vi beskriver ikke forløbet forud for, at der træffes afgørelse. Det er for bredt og forskelligt, men kan bl.a. være på baggrund af en ansøgning forælderen har indgivet om f.eks. familiebehandling eller psykologhjælp eller sagsemner, som der regelmæssigt træffes fornyet afgørelse om f.eks. samvær eller på grund af en begivenhed (f.eks. sammenbrud i anbringelsen, hvor barnet/ den unge skal flyttes til nyt sted), eller en overordnet kommunal beslutning (f.eks. at der skal træffes afgørelser i alle kommunens sager om, hvorvidt forældre i kommunen skal betale for anbringelsen).

Her beskrives alene eksempler vedrørende forælderen som klager.

- Kommunen skal forud for afgørelser partshøre forælderen.
- Kommunen træffer afgørelse og skal vedlægge klagevejledning.
- Herefter har forælderen mulighed for at klage indenfor 4 uger. Der kan klages mundtligt eller skriftligt. I RIFT har vi erfaring med som støttepersoner at være behjælpelige ift. indsendelser af skriftlige klager. (Her udgør digitaliseringen ofte en yderligere retssikkerhedsmæssig udfordring, som der ikke er tid og mulighed for at komme ind på her, men som vi er glade for, at f.eks. Tænketanken Justitia har fat i.).
- Kommunen skal revurdere afgørelsen senest 4 uger efter modtagelsen af klagen.
- Hvis Kommunen vælger at fastholde sin afgørelse, sendes afgørelse, klage og supplerende akter til Ankestyrelsen. Ankestyrelsen sender herefter kvittering til klager, og der træffes efter x antal måneder afgørelse. Med kvitteringen følger mulighed for, at klageren kan indsende yderligere, men som udgangspunkt er der i kvitteringen ikke angivet oplysninger om, hvad Ankestyrelsen konkret har modtaget fra kommunen.

Nedenfor følger 20 eksempler fra 9 aktuelle sager.

RIFT er i besiddelse af dokumentation for samtlige fremlagte eksempler (som kan rekvireres i anonymiseret form): Afgørelserne fra Ankestyrelsen og bagvedliggende afgørelser, klager og andre akter – foruden at vi har fulgt sagen tæt under forløbet. Vi bringer (sag A3) et anonymiseret eksempel på afgørelse fra Ankestyrelsen.

Ikke alle afgørelser og klager fra perioden i de bragte sager er medtaget, fordi det vil udfordre overskueligheden yderligere.

Ankestyrelsen skriver for tiden i kvitteringer for modtagelsen af klagen, at

”Vi behandler din sag hurtigst muligt. Du kan forvente, at vi afgør din sag inden for maksimalt 5 måneder regnet fra dagen, vi modtog din klage. Mange klager afgør vi hurtigere, men det afhænger af den konkrete sag”.

Meget ofte følger efter de 5 måneder fornyet brev om, at der desværre går længere tid, med en ny angivet dato. Ofte kommer der igen endnu et brev om at sagen fortsat ikke kan behandles til angivne tid:

”Vi har tidligere oplyst, at din sag vil blive behandlet inden x/x dato. Der vil desværre gå længere tid, end vi tidligere har oplyst.

Vi behandler sagerne så hurtigt som muligt.

Årsagen er, at vi i løbet af det seneste år har modtaget flere sager, end vi har kunnet afslutte. Vi arbejder på at nedbringe sagsbehandlingstiden.

Vi beklager, at sagen ikke er behandlet færdig. Vi er opmærksomme på, at vi før har været nødt til at forlænge vores sagsbehandlingstid. Det beklager vi.”

Det her citerede brev fra 8.december 2023 omhandler klage modtaget i Ankestyrelsen 12. januar 2023, og det angives, at sagen forventes afgjort inden 9. februar 2024.

Det fremgår nedenfor, at RIFT kender eksempler på at sagsbehandlingstiden i Ankestyrelsen kan være op til 10 måneder (eller som i det supplerende eksempel ovenfor: 13 måneder.).

Det indgår – af hensyn til overskueligheden ikke i oversigten, hvorvidt der har været afholdt partshøring. Der afholdes ofte ikke partshøring, og Ankestyrelsen afviser ikke konsekvent afgørelser som følge af dette. Vi omtaler nedenfor enkelte eksempler, hvor Ankestyrelsen har kritiseret manglende partshøring. Men Ankestyrelsen opleves ikke konsekvent at sikre sig, at der er omtalt/foretaget partshøring i den kommunale afgørelse.

Læsevejledning

Som det fremgår, angives sagsbehandlingstiden hhv. fra afgørelsen er truffet / og fra klagen er indsendt til Ankestyrelsen. Angivelse af alder på forældre, barn er nutidig alder, alene ment som en anonym identifikation. Sager med samme bogstav omhandler samme familie.

Sag A1

Når sagerne går i stå som følge af hhv. Ankestyrelsens lange sagsbehandlingstid og kommunernes uretmæssige brug af Ankestyrelsens uaktuelle vurdering i nye afgørelser.

VENTETID PÅ ANKESTYRELSENS AFGØRELSE: 6-12 MÅNEDER

Risiko for at sagerne går i stå pga. uaktuelle vurderinger

Kommunerne afventer ofte Ankestyrelsens afgørelse, før de vil træffe ny afgørelse om f.eks. samvær og/eller holder sig i nye afgørelse til Ankeafgørelsens (uaktuelle) afgørelse.

Mor 41 år, datter 7 år

Emne kommunal afgørelse: Samvær

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Kommunal afgørelse

17. juni 2020

Indsendelse af klage

14. juli 2020

Genvurdering og indsendelse Ankestyrelsen

10. august 2020

Ankestyrelsens afgørelse

20. december 2020

Kommunens afgørelse

6 måneder

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder

4 måneder

Ankestyrelsens afgørelse

Afgørelse

Stadfæstelse af kommunens afgørelse om samvær hver 4. uge 2 timer. Ankestyrelsen kritiserer, at kommunen ikke har afholdt obligatoriske børnesamtale, men *"Fejlen har ikke betydning for vores afgørelse."*

Kommentarer

Generelt: Når der skal træffes ny afgørelse om samvær henviser forvaltninger ofte fejlagtigt til, at nu foreligger der jo lige en afgørelse fra Ankestyrelsen – så derfor kan mor ikke søge mere samvær. Forvaltningen tager ikke højde for, at afgørelsen om samvær var ud fra forholdene *på tidspunktet for den kommunale afgørelse*.

Med en svartid på 4 – 6 måneder (op til 10-12 måneder se eksempler nedenfor) er Ankestyrelsens afgørelse reelt uden betydning udover juridisk vurdering af, om afgørelsen var den rette *på det tidspunkt*. Hvis Ankestyrelsen underkender kommunens afgørelse om samvær (se eksempler nedenfor) får klageren ikke sin ret – jf. det er jo for sent at gennemføre samvær, som ikke kan gennemføres bagud.

RIFT kender til mange eksempler på, at kommuner gentagne gange bruger ventetiden hos Ankestyrelsen til ikke at ville træffe nye afgørelser og/ eller henholder sig til Ankestyrelsens uaktuelle afgørelse, når ny afgørelse endelig træffes. Dette på trods af evt. udvikling hos både barn og mor og i relationen/samværet. Hvis man skal påklage kommunens fejlagtige brug af Ankestyrelsens afgørelse skal det ske til borgmesteren, hvilket efter RIFTs erfaring sjældent giver forældrene medhold – heller ikke hvor juraen er på forældrenes side.

Konsekvenser

I denne sag betød denne fejlagtige praksis årelang fastholdelse af samme lave samværsfrekvens og dermed forsinkelse af udviklingen af relationen mellem mor og barn. Dette kan have stor betydning for grundlaget, når sagen skal genbehandles og er dermed et af mange eksempler på, hvordan grundlaget for anbringelser er afhængige af sagsbehandling, som *ikke* vurderes af den retslige instans, der tager stilling til anbringelse.

Sag A2

Psyriske og udviklingsmæssige konsekvenser af ventetid på afgørelse om uhensigtsmæssige rammer for samvær.

Når der ventes længe på afgørelser, som omhandler indsatser eller rammer, kan det få fatale konsekvenser for udviklingen hos barn og forældre. Eksempel på afgørelse om rammer for samvær, som efter 10 ½ måned vurderes ugyldig af Ankestyrelsen.

Mor 41 år, datter 7 år

Emne kommunal afgørelse: Samvær

Samvær nu udvidet til 2 timer hver 14. dag, men pga. kommunens nye politik med ikke at bevilge støtte til samvær i sager, hvor man ikke regner med hjemgivelse foreløbig, er støtten suspenderet. Rammer for samvær: Mod morens vilje flyttet til at være hjemme hos plejefamilien med plejefamiliens tilstedeværelse. Moren har klaget over både omfang og over ovenstående beslutninger, da hun ønsker støttet samvær, og fordi samarbejdet med plejefamilien er problematisk. Både mor og daværende samværskonsulent beskriver plejefamilien som uvenlige og ikke imødekommende – og med risiko for udvikling af loyalitetskonflikt hos datteren, hvilket der allerede er tegn på.

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Kommunal afgørelse	28. oktober 2021
Indsendelse af klage	13. november 2021
Genvurdering og indsendelse Ankestyrelsen	10. januar 2022
Ankestyrelsens afgørelse	9. september 2022

Kommunens afgørelse

10 ½ måneder

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder

8 måneder

Ankestyrelsens afgørelse

Afgørelse

"Resultatet er: Kommunens afgørelse om, at planlægningen af samvær skal varetages af dig og x's (datters) plejefamilie, er ikke gyldig. Det betyder, at vi hjemviser denne del af kommunens afgørelse, og at kommunen skal behandle sagen igen, for så vidt angår dette spørgsmål. Du har ret til samvær med x (datter) i to timer hver 14. dag. Det betyder, at vi stadfæster denne del af kommunens afgørelse, da vi er kommet til samme resultat. Kommunens afgørelse om ophør af professionelt støttet samvær er ikke gyldig. Det betyder, at vi hjemviser denne del af kommunens afgørelse, og at kommunen skal behandle sagen igen, for så vidt angår dette spørgsmål."

Beskrivelser af forløb

Klagebehandlingen er allerede fra start forsinket fra kommunens side. (Ankestyrelsen påtaler ikke, at kommunen har genvurderet/ indsendt morens klage for sent.

Morens klage blev sendt til kommunen 23. november 2021 og skulle være genvurderet/ videresendt 4 uger efter, men modtages af Ankestyrelsen 10. januar 2022).

I hele denne lange periode på næsten et år fra kommunens afgørelse, har moren måttet have samvær uden den støtte, som hun hidtil har haft/ fortsat ønsker – og hun har haft samværerne hjemme hos plejefamilien, hvilket ikke har forløbet gnidningsfrit. Moren har undervejs måttet tage emner op med kommunen om det uhensigtsmæssige – herunder plejefamiliens uhensigtsmæssige indblanding, datte-

rens reaktioner og vurderende subjektive og ikke faglige, sårende beskrivelser af moren fra plejefamiliens side. Kommunen er ikke lydhør overfor morens indvendinger, som i høj grad giver moren og understøttende støtteperson § 54 ansvaret for konfliktniveauet ift. både plejefamilie og forvaltning.

I juli 2022 afsluttes en børnepsykologisk undersøgelse, som moren har kæmpet for i lang tid, bl.a. efter underretning til Ankestyrelsen, som ikke gav anledning til kritik af kommunens sagsbehandling. Psykologen konkluderer, at det ikke er hensigtsmæssigt, at samvær foregår hos plejeforældrene og anbefaler, at moren straks igen modtager støtte til samvær.

Kommentarer

Her lykkes det moren at få Ankestyrelsens medhold i sine anker om rammerne for samvær. Måske fordi moren af støtteperson har fået faglig og (digital) teknisk hjælp til at indsende egne kommentarer og akter direkte til Ankestyrelsen. Det er ikke alle forældre, der har de ressourcer og muligheder.

Som det fremgår af afgørelsen fra Ankestyrelsen er denne afgørelse om rammer og støtte ugyldig – men med vægt på formelle juridiske fejl og ikke på baggrund af socialfaglige eller psykologfaglige vurderinger: *"Grunden hertil er, at kommunens begrundelse er mangelfuld, idet kommunen ikke har taget konkret og begrundet stilling til, hvorvidt det vil være i overensstemmelse med hensynet til x (datter) og formålet med anbringelsen, at*

Sag A2

Ankestyrelsens afgørelse

planlægningen af samværet overlades til dig og x's (datters) plejefamilie. Vi finder, at manglen er så alvorlig, at afgørelsen ikke kan opretholdes, som den er. Vi har hermed ikke taget stilling til, om planlægningen af samværet skal overlades til dig og plejefamilien."

Selvom psykologen juli 2022 anbefaler ændrede rammer, er disse ikke iværksat, da Ankestyrelsen september 2022 erklærer afgørelsen om at tage støtte fra moren og have samvær hos plejeforældrene for ugyldig.

Da sagen om anbringelsens af datteren genbehandles i Ankestyrelsen, tages det ikke med i betragtning, at mor og datter har været frataget udviklingsmuligheder. Det påtales end ikke. Her er et af de eksempler, vi gerne ville drøfte med Socialministeren, når hun igen og igen gentager, at det heldigvis ikke er anbringelserne, der er fejl i. Men alene procedurefejl. Her betød en "procedurefejl", at moren og datteren ikke fik den hensigtsmæssige og nødvendige støtte.

Konsekvenser

Udover det retssikkerhedsmæssige urimelige i at moren skal vente 10 ½ måned på at få at vide, at afgørelsen ikke var tilstrækkeligt begrundet, så den er hjemvist – og derfor i 12 måneder har haft ikke hensigtsmæssige rammer for samværene efter en ugyldig afgørelse, så har det store psykologiske og følelsesmæssige konsekvenser i sagen for både datter, hvis loyalitetskonflikt blev øget – og for moren, som i de mange måneder ikke fik den ønskede støtte til udviklingen af sit forældreskab.

Som i denne mors tilfælde er støtte til samvær ofte den eneste indsats der iværksættes til forældre til anbragte børn.

Generelt

Som det fremgår, er der som følge af den lange sagsbehandlingstid ofte nogle store sociale og psykologiske konsekvenser, som ligger ud over det juridiske og retssikkerhedsmæssige urimelige i at skulle vente så længe på så vigtig en afgørelse.

Sag A3

Hvordan kan Ankestyrelsen alene på baggrund af papirer/kommunens vurderinger vide at samvær ikke kan udvides?

Har Ankestyrelsen fagligheden til at vurdere kommunernes faglige skøn og vurderinger i afgørelser i børnesager?

Vurderinger som foruden juridisk fokus kræver bl.a. socialfaglig og psykologfaglig viden og indsigt.

Er Ankestyrelsen den rette klageinstans om afgørelser om kommunale skøn og vurderinger. Opfanger Ankestyrelsen mangel på lovoverholdelse og kvalitet i udmøntningen af de kommunale afgørelser?

EKSEMPEL - se afgørelsen sat ind nedenfor - på Ankestyrelsens tilsyneladende manglende fokus på konteksten i sagen og indhold i børnepsykologisk undersøgelse mm.

Mor 41 år, datter 7 år

Emne kommunal afgørelse: Samvær

Da rammerne ændres – som ventet på i mange måneder - søger mor om mere samvær.

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Kommunal afgørelse	23. september 2022
Indsendelse af klage	17. oktober 2022
Genvurdering og indsendelse Ankestyrelsen	10. november 2022
Ankestyrelsens afgørelse	2. maj 2023

Kommunens afgørelse

7 ½ måneder

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder

5 ½ måneder

Ankestyrelsens afgørelse

Ankestyrelsen

Afgørelse

Du har klaget over Kommunes afgørelse om udvidet samvær med datter, født x x xxx Kommunens afgjorte sagen den 23. september 2022.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Du har ret til samvær med datter to timer hver anden uge

Det betyder, at vi stadfæster kommunens afgørelse, og at afgørelsen ikke ændres.

På de næste sider kan du læse mere om afgørelsen.

Venlig hilsen

medarbejder

2. maj 2023

J.nr.

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Tel +45 3341 1200

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

EAN-nr.:
57 98 000 35 48 21

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Sag A3

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Vi vurderer, at kommunens afgørelse om ikke at udvide det fastsatte samvær mellem *datter* og dig er i overensstemmelse med hensynet til *datter* og formålet med anbringelsen.

Datters samvær med dig er tilrettelagt under hensyn til hendes behov for at have regelmæssigt samvær med dig samtidig med, at der tages hensyn til hendes behov for ro til at udvikle sig i sin plejefamilie.

Vi har derfor ikke fundet grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering i sagen.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger vægt på, at formålet med anbringelsen af *datter* er, at imødekomme hendes behandlingsmæssige behov og sikre hende udvikling og trivsel.

Datter har et omfattende behandlingskrævende behov både følelsesmæssigt og adfærdsmæssigt. Hun er et mentalt og følelsesmæssigt skrøbeligt barn, og hun er følelsesmæssigt traumatiseret. Hun har en uselektiv kontaktform. Hun har et utrygt uselektivt desorganiseret tilknytningsmønster. Hun har i høj grad behov for en tydelig og tryk ramme. Hun trives i struktureret miljø med genkendelighed og visuel guidning.

Datter kan slå sig selv i ansigtet, brystet og armene for eksempel i spisesituationer. Hun kan kaste op i situationer, hvor hun bliver vred, ked af det eller ikke får sin vilje.

Datter er udmattet eftersamvær med dig, hun bliver ofte dårlig og kaster op efter samvær. Hun er på overarbejde i samværet med dig. Hun slapper af resten af dagen efter samvær.

Datter har fri på samværsdagen, hvilket kan forvirre hende, og hun har svært ved at koncentrere sig, hun bliver udmattet og fjern. Hun bliver meget træt specielt, hvis hun har samvær to gange om ugen.

Vi er opmærksomme på, at *datter* ønsker mere samvær, end kommunen har fastsat.

Vi er også opmærksomme på, at samværet mellem datter og dig foregår i en rolig og god stemning.

Du har i forbindelse med klagen anført, at samværet kan udvides nu, hvor rammerne ændres til at blive mere hensigtsmæssigt. Datter ønsker mere samvær med dig.

Det ændrer ikke ved resultatet for afgørelsen, fordi vi vurderer, at det fastsatte samvær er i overensstemmelse med hensynet til datter og formålet med anbringelsen.

Oplysningerne fremgår særligt af handleplan af den 16. august 2022, børnepsykologisk undersøgelse af den 2. juli 2022, børnesamtale af den 21. juni 2022, statusudtalelse fra plejefamilien af den 19. april 2022, udtalelse fra børnehaven af den 18. marts 2022 og udtalelse fra samværsfirma af den 2. marts 2022.

Om reglerne

Børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, har ret til samvær med deres forældre. Dette gælder både forældremyndighedsindehavere og forældre uden del i forældremyndigheden. Kommunen træffer om fornødent afgørelse om omfanget af samværet.

Ved afgørelsen skal der lægges særligt vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen.

Bemærkninger til kommunen

Vi bemærker, at kommunen har pligt til løbende at følge datters og din situation og udvikling og herunder vurdere, om der er grundlag for at ændre samværet.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen ud fra:

- Oplysninger, vi har fået fra kommunen
- Kommunens afgørelse af den 23. september 2022
- Klagen af den 17. oktober 2022
- Kommunens genvurdering af den 10. november 2022

Sag A3

Ankestyrelsen har ikke modtaget yderligere oplysninger efter genvurderingen.

Regler

Her er de regler, vi har afgjort din sag efter.

Love og bekendtgørelser

Lov om social service (Serviceloven).

- § 71, stk. 1 og 2 om samvær med et anbragt barn eller ung

Vejledninger

Vi har også anvendt Vejledning nr. 9142 af 26. februar 2019 om indsatser og særlig støtte til børn og unge og deres familier.

- Pkt. 466 om børn og unges ret til samvær og kontakt

Der er uddrag af reglerne til sidst i afgørelsen. Du finder reglernes fulde ordlyd på www.retsinformation.dk

Kopi er sendt til:

Kommune

Vi har registreret afgørelsen som en stadfæstelse. [Læs mere om registreringen på ast.dk/koderegistrering](http://ast.dk/koderegistrering)

Udvalgte kommentarer til Ankestyrelsens afgørelse

Ad. s. 2:

"at en udvidelse af det fastsatte samvær ikke er i overensstemmelse med hensynet til x (datter) og formålet med anbringelse."

En børnepsykologisk undersøgelse af datteren har netop 2 måneder før konkluderet, at plejefamilien ikke har de rette kompetencer til at give datteren den behandling, hun har brug for:

"Det vurderes absolut nødvendigt, at hvis x (datter) skal fortsætte med at bo hos sine nuværende plejeforældre, at de tilbydes kontinuerlig fortløbende supervision ud fra en pædagogisk neuro-affektiv referenceramme, der som mål har at bygge bro/sammenkoble psykologi og hjerneforskning, samt relevante kurser om børn med særlige udfordringer og behov, evt. sammenkoblet med et Theraplay forløb. Særligt grundet, at x (datter) vurderes at være et barn med et omfattende behandlingskrævende behov - et desorganiseret tilknytningsmønster. Generelt og holistisk vurderes det yderst relevant og påkrævet, at de omsorgspersoner der skal varetage omsorgen for x (datter) gennem hendes opvækst bør klædes relevant fagligt på til denne omfattende pædagogiske omsorgsopgave, hvis x (datter) væsentlige udfordringer skal tilgodeses og komme i relevant udvikling. Hvilket også bør medtænkes i alle de andre kontekster x (datter) befinder sig i, både på nuværende tidspunkt og på sigt (fx daginstitution og ift. snarligt skoletilbud)."

"X datter ses at have knyttet sig til Y og X (plejeforældrene) - men tilknytningen hviler til dels på en til tider overdreven og ukritisk tilpasning med en til tider veksellende emotionel adfærd, der kan vidne om en omfattende indre uro i datter X's nervesystem.

Det vurderes, at datter X bør mødes ud fra en pædagogisk/psykologisk behandlings-tilgang, hvilket vurderes at være en omfattende – men yderst nødvendig - opgave. Y og Z (plejeforældrene) ses, at imødekomme X (datters) behov, rammesætte hende og betrygge hende emotionelt ud fra et "stort hjerte" og deri en god portion kærlighed – men de ses – som ovenfor beskrevet - at skulle trænes fortløbende i, også at tage udgangspunkt ud fra X (datters) særlige udviklingsmæssige behov og ligeledes øves i den særlige pædagogiske/psykologiske indsigt og forståelse der bør medtænkes, når der er tale om et behandlingskrævende barn."

Det vil sige, at datteren i flere år har været anbragt et sted, der ikke har været i overensstemmelse med formålet for anbringelsen. Moren har haft en fornemmelse af dette og har måttet kæmpe for at få en børnepsykologisk undersøgelse igennem. Hun underrettede i det forløb (1 ½ år inden psykologen erklærede plejefamilien ikke godt nok klædt på til opgaven) Ankestyrelsen, som ikke fandt grundlag til at optage sagen til behandling. Vi nævner det for at påvise, at Ankestyrelsen ikke synes at have tilstrækkelig indsigt til at foretage

Sag A3

Udvalgte kommentarer til Ankestyrelsens afgørelse

psykologfaglige og socialfaglige vurderinger. Heldigvis besluttede sagsbehandler efterfølgende at iværksætte en børnepsykologisk undersøgelse.

At plejefamilien som udgangspunkt ikke er klædt godt nok på til at opfylde formålet med anbringelsen, siger jo ikke noget om, hvorvidt det vil være i overensstemmelse med formålet, at datteren ser sin mor mere eller længere. Men det vi vil vise her er, at Ankestyrelsen som instans – som det fremgår af en afgørelse som denne - ikke er fagligt kompetent til at tage den afgørelse. Ankestyrelsen er nødt til – som den da også gør – at stole på embedsmænds vurderinger – i dette tilfælde den sagsbehandler, hvis skøn moren med klagen gerne vil have afprøvet.

Men det afprøves ude af kontekst - herunder anfægtes det ikke af Ankestyrelsen, at der reelt ikke foreligger nyere beskrivelser og muligheder for at vurdere mors samvær udover fra plejefamilien og børnepsykologisk undersøgelse. Der ligger fine samværsbeskrivelser fra tiden et år tilbage, da moren havde støttet samvær, men den børnepsykologiske undersøgelse

se – som har observeret mor og datter i kun 1 samvær af to timer i de uhensigtsmæssige omgivelser – vurderer meget negativt om mor. Dette sker i en kontekst af mangelfuld sagsbehandling².

Ad. s 2:

"X (datter) er udmattet efter samvær med dig, hun bliver ofte dårlig og kaster op efter samvær. Hun er på overarbejde i samværet med dig. Hun slapper af resten af dagen efter samvær."

I kommunens afgørelsen henvises der til plejefamiliens vurdering af, at der ikke skal være mere samvær herunder som følge af datter x's reaktioner. Plejefamiliens udsagn tillægges stor værdi og citeres af både kommune og Ankestyrelse, selv om de hverken endnu har modtaget den anbefalede faglige støtte og supervision eller samværsformen er ændret. Samværsformen ændres først måneden efter kommunens afgørelse.

Moren påpeger dette i parthøring / klage, men det tilbagevises af kommunen, som påpeger, at det alene er plejefamilien, som kan beskrive reaktionerne.

² Vigtig kontekst er f.eks. at moren (foruden at ønske støtte til samvær) længe har ønsket en fornyet Forældrekompetenceundersøgelse (FKU), da forrige ikke tog højde for/ ikke kompenserede ift. hendes kognitive nedsættelser/ ordblindhed og blev udarbejdet, mens hun var i dyb krise (på krisecenter). Da kommunen endelig bevilger ny FKU SKAL den trods mors andre forslag udføres af den psykolog, som kommunen almindeligvis bruger. Samme psykolog som udfører den børnepsykologiske undersøgelse, som på undersøgelsestidspunktet er vidende om, at mor ikke ønskede hende til FKU men ikke desto mindre ud fra en observation på kun 2 timer vurderer meget om morens forældreevne. Vurderinger som kommunen - og Ankestyrelsen? – læner sig op af, da der ikke er andre vurderinger.

Dette på trods af, at vurderingen i den børnepsykologiske undersøgelse af plejefamiliens håndtering af reaktioner efter samvær, giver kommunen anledning til i handleplanen august 2022 at skrive:

"Plejefamilien skal lære at tolke x (datters) reaktion på samvær. De skal arbejde på at berolige hendes nervesystem, således at der ikke kommer fokus på, at x (datter) reagerer med opkastninger efter samvær. I stedet skal plejefamilien have fokus på, at det har været et rart og dejligt samvær."

Det er utilstrækkeligt og utilfredsstillende, når Ankestyrelsen i sin afgørelse måneder efter har fokus på beskrivelsen af reaktioner uden at vurdere den yderligere indsats der er og skal være rundt om samværene.

Denne analyses formål er ikke at påpege, om afgørelsen skulle have haft et andet indhold. Men alene, at det er indlysende, at Ankestyrelsen ikke er fagligt gearet til/ ikke indhenter tilstrækkelig kvalificeret viden og informationer til at kunne træffe den fagligt bedste afgørelse.

Dette forstærkes af, at fejl og mangler i sagsbehandlingen ikke opfanges af/ ikke reelt kan påklages til anden instans. Det faglige indhold i Ankestyrelsens afgørelser om f.eks. samvær, er – så vidt vi ved - hovedsageligt truffet af jurister, og bygger på vurderinger og input fra den kommune, som kan have udført fejlagtig og mangelfuld sagsbehandling.

Moren har netop igen måttet underrette Ankestyrelsen (hun har i skrivende stund ikke modtaget afgørelse om dette), fordi den af psykologen påpegede vigtige indsats overfor plejefamilien i lang tid ikke

kom i gang, og nu er stoppet igen, uden at moren har fået indsigt i indsatsen og uden at det afspejles i statusudtalelse – samt at handleplanen ikke er revideret siden august 2022, trods den store lovede ændrede indsats.

I mellemtiden har anbringelsessagen været forelagt børn- og ungeudvalget (september 2022), Ankestyrelsen (oktober 2022) og byretten (maj 2023) som stadfæster afgørelse om anbringelse med 2 års genbehandlingsfrist, trods at advokat og moren, som alene ankede genbehandlingsfristen, på både Ankemøde og i byretten, såvel med indsendt skriftligt materiale som mundtligt påpegede den manglende opfølgning af børnepsykologens anbefalinger.

Byretten skrev: *"Retten lægger også vægt på, at i alt væsentlighed har de samme oplysninger været forelagt for Ankestyrelsen uden, at Ankestyrelsen har fundet det nødvendigt at meddele xxx Kommune pålæg om at iværksætte yderligere tiltag."*

Uanset at intet - herunder ikke statusudtalelser fra plejefamilien afspejlede den af børnepsykologen påpegede nødvendige indsats. Det har så givet grønt lys til, at kommunen nu helt har standset den anbefalede indsats til plejefamilien udover ved familieplejekonsulent. Derfor har moren (uden stor forventning om at blive hørt) igen underrettet Ankestyrelsen. (Som dog nu fra kommunens side har ført til en i hast udarbejdet revideret handleplan og udskiftning af Familieplejekonsulent).

Vi bringer denne indsigt i konteksten til afgørelsen for samvær for at påvise dels, at retssystemet ikke opfanger utilstrækkelige

Sag A3

Udvalgte kommentarer til Ankestyrelsens afgørelse

faglige indsatser og for at påvise, hvordan konteksten har betydning ift. afgørelse om samvær. Vi mangler en instans, hvor moren under sagsforløbet kunne have fået behandlet klager om mangelfuld sagsbehandling med konsekvenser for kommunen og deraf følgende handlinger til gavn for mor, barn og relationen.

Sag B1

Først tager de dit barn, så får du oveni sorgen også måneders usikkerhed om din økonomiske situation – du skal betale mens du venter 8-10 måneder på afgørelsen.

Det er indgribende for familier til anbragte børn med 2 måneders varsel at kunne pålægges månedlig betaling for anbringelsen med op til 5.000 kr om måneden. det er ekstra indgribende at skulle vente som i dette eksempel 8-10 måneder på svar fra Ankestyrelsen. Klagen har ikke opsættende virkning i denne periode.

Far 34 år, søn 6 år

Emne afgørelse: Forældrebetaling

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Kommunal afgørelse

23. februar 2021

Indsendelse af klage

8. marts 2021

Genvurdering og indsendelse Ankestyrelsen

13. april 2021

Ankestyrelsens afgørelse

14. december 2021

Kommunens afgørelse

10 måneder

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder

8 måneder

Ankestyrelsens afgørelse

Afgørelse

Kommunens afgørelse om din forældrebetaling for 2021 gælder ikke

”Det betyder, at vi ophæver kommunens afgørelse.

Kommunen skal ikke træffe en ny afgørelse for 2021, fordi kommunen ikke kan nå at træffe en ny afgørelse med en rimelig frist, som gælder for 2021. Du har ret til tilbagebetaling, hvis du har betalt for X (søns) anbringelse for 2021 på baggrund af kommunens afgørelse.

Vi kritiserer, at kommunen ikke har sendt de nødvendige akter sammen med klagen og genvurderingen. Det har dog ikke betydning for vores afgørelse, idet kommunen efterfølgende på Ankestyrelsens anmodning har indsendt de manglende akter.”

Kommentarer og konsekvenser

Der er ikke opsættende virkning på en afgørelse om forældrebetaling. RIFT har mange erfaringer lignende denne, hvor afgørelser om forældrebetalinger ophæves af Ankestyrelsen.

Det er stressende for forældrene, som i nogle tilfælde har måttet omlægge økonomi eller har fået stress over at modtage rykkere og ikke kunne betale.

I dette tilfælde har faren en ny familie og 2 mindreårige børn og har derfor forgæves appelleret om fritagelse. Han bliver med forsinkelse lettet over afgørelsen om ophævelse. Men kun indtil ny afgørelse – med lignende ankeforløb. Se B3.

Sag B2

Hvordan kan Ankestyrelsen alene på baggrund af papirer afgøre, at søn har bedst af at have samvær i familiehus fremfor hjemme hos faren, som han var glad for indtil en episode, Ankestyrelsen ikke har mulighed for fagligt at vurdere?

Afgørelser om samvær er toppen af et isbjerg af hændelser og sagsbehandling. Herunder manglende faglighed og manglende overholdelse af loven, som der reelt ikke er klagemulighed over.

Eksemplet viser, at Ankestyrelsen ikke har forudsætninger for og ikke tilstrækkeligt socialfaglig og psykologisk viden til fagligt at kunne vurdere, hvad der reelt er bedst for barnet.

Det er nødvendigt at etablere reelle og hensigtsmæssige klageinstanser ift. sagsbehandlingsfejl og kommunernes skøn og vurderinger i afgørelser.

Far 34 år, søn 6 år

Emne afgørelse: Samvær

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Kommunal afgørelse

9. december 2022

Indsendelse af klage

5. januar 2023

Genvurdering og indsendelse Ankestyrelsen

1. februar 2023

Ankestyrelsens afgørelse

29. juni 2023

Kommunens afgørelse

6 ½ måneder

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder

4 ½ måneder

Ankestyrelsens afgørelse

Stadfæstelse af kommunens afgørelse om samvær i lige uger 1,5 time i Familiehus.

Hertil kommer kommentarer fra Ankestyrelsen til kommunen om støtte/ overvågning

– måske fordi samværet ikke er støttet

samt kommentarer fra Ankestyrelsen om afgørelse om netværkssamvær på baggrund af episode foran fars hus, hvor der plejede at være samvær, indtil farmor en dag var til stede udenfor huset og beklagede sig til plejemor over hendes måde ikke at hjælpe barnebarnet/ plejesønnen til at kunne omstille sig til samvær mm.

"Det fremgår af sagen, at Xs (søns) farmor har ageret uhensigtsmæssige over for x (søn) og inddraget x (søn) i sagen."

Det omtales ikke i hverken kommunens eller Ankestyrelsens afgørelse, at sønnen ikke var tilstede (men var indenfor i huset sammen med sin far), da farmor beklagede sig til plejemor. Men at plejemor valgte at påtale det foran sønnen, da hun hentede ham inde i huset.

Far har bl.a. klaget over, at samvær er flyttet fra hjemme hos ham til Familiehus. Endvidere skriver Ankestyrelsen:

"Du er ikke blevet partshørt i forbindelse med afgørelsen. Vi bemærker, at kommunen har foretaget partshøring den 3. november 2022."

Kommentarer

Om parthøring

Far angiver i sin klage, at han ikke er blevet partshørt. Der er ikke henvisning til partshøring i kommunens afgørelse, udover at der står nævnt, at forældrene 3. november 2022 begge sagde, at de ikke ville have samvær, før søn ønskede det.

3. november 2022 var et møde om noget andet – og hvor forældrene blev parts-hørt i farmors underretning og plejemors beskrivelse af ovenfor nævnte episode. Faren blev den dag ikke parthørt om sin holdning til samvær i familiehuset. Ankestyrelsen tager ved henvendelse til kommunen dennes redegørelse for, at der er parthørt i afgørelse om samvær, for at være sandheden, selvom far i sin klage har påpeget ikke at være blevet parthørt ift. indholdet af denne afgørelse.

Konsekvenser

Det er krænkende for forældres retsfølelse, når der lyttes mere til kommunen end til forælderen om manglende partshøring. Og det i en sag, hvor Ankestyrelsen flere gange tidligere har påpeget manglende partshøring overfor kommunen.

Om baggrunden for afgørelsen om at samvær flyttes til Familiehuset

Denne sag er lang og yderst kompleks. (Søn anbragt 3 uger efter fødslen pga. mistanke om vold. Politiet opgiver efter et år og 4 måneder sigtelsen. Trods udenlandsk lægefaglig eksperts anden vurdering fastholder Retslægerådet (hvis vurdering man først ventede på et år og

Sag B2

Ankestyrelsens afgørelse

derefter flere år, før retsinstans gik med til at det skulle genvurderes) sin vurdering af, at der er tale om vold. Dette udgår dog af anbringelsesgrundlaget efter en risikovurdering (da søn er 3 ½ år), (anbefalet af psykologer bag forældrekompetenceundersøgelse da søn var 2 år, som bl.a. konkluderede, at forældrene var uerfarne, men havde forældrekompetencer, samt anbefalede fokus på støtte til samarbejde mellem plejefamilie og biologiske forældre samt nødvendige ændringer af for rigide samværsrammer.)

Efter risikovurderingen erklærede kommunen at ville arbejde hen mod hjemgivelse, men som faren angiver i mange bilag til klagen har denne proces fejlet pga. manglende faglige planer, manglende faglige indsatser mm. (Forældrene er nu skilt men samarbejder og har hver ny familie med mindreårige børn).

Denne afgørelse og vurderingen af denne må ses i denne kontekst.

Ankestyrelsen svarer kun selektivt på forældrenes mange påpegninger af kontekst og mangler, men svarer herunder, at det jo er længe siden, at Forældrekompetenceundersøgelsen fandt disse lokaler til samvær uegnede.

Forældrene har årene efter Forældrekompetenceundersøgelsen forgæves prøvet at få de i forældrekompetenceundersøgelsen, en senere børnepsykologisk undersøgelse samt risikovurderingen anbefalede indsatser bevilliget.

Samvær kom hjem til faren, som søn ønskes hjemgivet til.

Moren har måttet forlade forløbet og overlade minimum kontakt til kommunen til partsrepræsentant, da hun ikke kan klare det pres, det har givet, at der ikke skete det anbefalede, den måde, der blev skrevet og ageret på mm – hun har på den baggrund fået en diagnose.

Der blev aldrig hjulpet fagligt med samarbejdet til plejemor eller sikret denne tilstrækkelig støtte til den svære situation at hjælpe plejesøn til ændrede vilkår mm. Det mener forældrene er hovedårsagen til at hjemgivelse ikke er lykkedes.

Dette komplekse beskrives for at gøre opmærksom på, at når der ikke har været reel klagemulighed undervejs over mangler i indsatser og sagsbehandling, er en afgørelse ikke mulig at træffe på kvalificeret fagligt grundlag. Hertil kommer at Ankestyrelsen i sin afgørelse er selektiv ift. det store materiale, som den har skullet tage stilling til.

Igen mener vi, at Ankestyrelsen er på en umulig opgave, ligesom vi mener, at Ankestyrelsen heller ikke som ankeinstans over selve anbringelsen har tilstrækkeligt grundlag for at kunne træffe kvalificerede afgørelser – og oveni dette følger kommunen ikke Ankestyrelsens påbud tilstrækkeligt op.

Sag B3

Kommunen skal vejlede om sine egne fejl.

I denne sag blev Ankestyrelsens rolle som vejledende prøvet: Ankestyrelsen vil ikke rådgive borgere, men henviser til, at det er kommunen, der skal vejlede borgerne. Kommunen vejledte ved at svare på spørgsmålet, at det vidste sagsbehandler heller ikke – det ville vise sig, når Ankestyrelsen (efter måneder) kiggede på sagen.

Far 34 år, søn 6 år

Emne afgørelse: Forældrebetaling

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Kommunal afgørelse	24. maj 2023
Indsendelse af klage	12. juni 2023
Genvurdering og indsendelse Ankestyrelsen	19. juni 2023
Ankestyrelsens afgørelse	8. november 2023

Kommunens afgørelse

5 ½ måneder

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder

4 ½ måneder

Ankestyrelsens afgørelse

"Resultatet er: Kommunens afgørelse om betaling for anbringelse uden for hjemmet gælder ikke. Det betyder, at vi ophæver afgørelsen. Kommunen skal ikke træffe en ny afgørelse, fordi kommunen ikke kan træffe en afgørelse for 2023 med tilbagevirkende kraft..." Grunden hertil er, at kommunen burde have beregnet betalingen til anbringelsen uden for hjemmet af Y (søn) ud fra dit og x (barnets mor/som far er skilt fra) sammenlagte indkomstgrundlag."

Kommentarer

Se B1 Efter et par år beslutter Kommunen igen at afgøre om krav om forældrebetaling: Anken har ikke opsættende virkning, så faren modtager fra august 2023 månedligt opkrævninger på 3000 kr., som han ikke kan betale, hvis hans lille ny familie med 2 små børn skal kunne fungere. Ankestyrelsen fungerer her som borgerens reelle ankemulighed, så kommunens afgørelse ophæves, så faren ikke skal betale. Men 4 måneder er lang tid for pressede småbørnsfamilier – og her en familie, der er presset af anbringelsen af først fødte. Klageforløbet er meget ressourcekrævende for faren med udarbejdelse af budgetter og udredning af sagen for at argumentere for den mulighed, der er for fritagelse ud fra en individuel og konkret vurdering.

I Bekendtgørelse om betaling for ophold i anbringelsessteder for børn og unge under 18 år samt for døgnophold og udslningsophold for unge i alderen 18 til og med 22 år, som angiver eksempler på fritagelsesmuligheder, står nævnt som mulig fritagelsesgrund, at: "5) forældrene har flere børn i daginstitutioner, dagpleje

eller anbringelsessteder for børn og unge." Faren angiver i partshøringen udgifterne til daginstitutioner for hans mindreårige børn som er ca. 8000 kr. om måneden I afgørelsen svarer kommunen, at det ikke kan være fritagelsesgrund, for det er ikke udover normalt.

På den baggrund søger far via sin støtteperson forgæves at få vejledning fra Ankestyrelsen. Her svares, at Ankestyrelsen kan vejlede kommuner men ikke borgere. Faren henvises til at søge vejledning hos kommunen. Faren spørger sagsbehandlerne, som har skrevet afgørelsen, hvad der så skal til for at fritages pga. udgifter til daginstitutioner, og sagsbehandlerne siger - (med store smil, kan vi ikke lade være at fortælle, for det er sigende for hvordan forældrene føler sig ikke mødt i denne sag) – at det ved de heller ikke. Det må prøves hos Ankestyrelsen, når de når til at behandle denne klage.

Ankestyrelsen kan ikke tage ansvar for, at kommunerne, som her, ikke lever op til deres vejledningsforpligtelse, men vi gør opmærksom på det her, da det er et ofte oplevet problem som efterlader forældre uden reel vejledningsmulighed.

Generelt

Stort problem, når der ikke er opsættende virkning, at forældre kan være nødt til at omlægge hele deres økonomi – f.eks. flytte til billigere bolig – og så kan det ske, at afgørelsen erklæres ugyldig (som denne far nu har oplevet 2 gange) og de ikke skal betale. Den samme kommune begår fejl i stort set samtlige disse afgørelser.

Sag C

Hvis kommunen ikke genbehandler som påbudt af Ankestyrelsen er det borgerens egen sag at klage til kommunen over dette. Ankestyrelsen hjælper ikke.

Flere eksempler på at Kommunen ikke genbehandler sager, der (f.eks. efter op til 10 måneder) af Ankestyrelsen hjemsendes til fornyet behandling. Når forælderen kontakter Ankestyrelsen om dette, er svaret, at det ikke er noget Ankestyrelsen tager sig af, for det er klage over sagsbehandling, som skal stiles til borgmesteren.

Ofte er forældrene bekymrede over at klage for meget til borgmesteren, og det ses da også, at det i indstillinger om anbringelser f.eks. står, at "moren klager ofte". I dette tilfælde C nævnte moren den manglende genbehandling på møde med ledelsen, men det førte ikke til handling, hvorefter hun 1 ½ år efter forespørgslen beder borgerrådgiveren om hjælp. Det er desværre erfaringen, at heller ikke borgerrådgiveren (i denne kommune) kan hjælpe, når kommunen ikke genbehandler, trods Ankestyrelsens afgørelse om dette.

Mor 52 år, datter 17 år

Emne afgørelse: § 54 støttetimer

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Kommunal afgørelse	27. juli 2019
Indsendelse af klage	19. august 2019
Genvurdering og indsendelse Ankestyrelsen	15. oktober 2019
Ankestyrelsens afgørelse	13. maj 2020

Kommunens afgørelse

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder

**10 ½ måneder
7 måneder**

Ankestyrelsens afgørelse

"Kommunen skal behandle din sag igen".

"Vi vurderer, at kommunens afgørelse er ugyldig. Grunden hertil er, at kommunen ikke konkret og begrundet har taget stilling til dit behov for støttetimer. Vi finder, at manglen er så alvorlig, at afgørelsen ikke kan opretholdes, som den er."

Ankestyrelsen kommenterer ikke, at fristen for genvurdering og indsendelse til Ankestyrelsen fra kommunens side er overskredet med næsten 1 måned.

Efterfølgende må moren forbi borgerrådgiver for efter 1 ½ år at gøre opmærksom på, at der fortsat ikke er truffet ny afgørelse om § 54 støtte. Der træffes så endelig en afgørelse på det tidspunkt. I mellemtiden har støttepersonen måttet arbejde uden betaling for at hjælpe moren med andre mere vigtige emner, hvorfor denne sag om timer er trådt i baggrunden:

Eksempel på tilsvarende manglende opfyldelse af påbud fra Ankestyrelsen i selve anbringelsessagen

Der gives i sagen et påbud 29. august 2019 fra Ankestyrelsen om gennemførelse af undersøgelse senest om 6 måneder i afgørelse om stadfæstelse om anbringelse: *"Kommunen skal opdatere den børnefaglige undersøgelse af x (datter) med henblik på en udredning af x (datter) på baggrund af hendes vanskeligheder. Vi bestemte samtidig, at vores afgørelse skal gennemføres senest om 6 måneder."*

Udredningen udføres på en ikke fagligt kvalificeret måde, hvorfor moren henvender sig til Ankestyrelsen, som giver et **nyt påbud: 20. oktober 2020 med frist 20. februar 2021.**

"På den baggrund giver vi kommunen en ny frist til den 20. februar 2020 til at gennemføre afgørelsen. Vi forventer at modtage besked fra kommunen om, at pålægget er efterkommet. Vi gør opmærksom på vores mulighed for at rejse en tilsynssag, hvis kommunen ikke gennemfører vores afgørelser efter servicelovens § 65."

Moren ønskede en tilsynssag, da der var så mange fejl i hendes sag. Kommunen satte først ny undersøgelse i gang lige inden fristen for dens gennemførelse. Der kom altså ikke en tilsynssag fra Ankestyrelsen, som i stedet skrev:

"Ankestyrelsen har den 20. oktober 2020 sendt brev til kommunen om, at vi ikke finder, at kommunen har foretaget en egentlig udredning eller undersøgelse ved psykolog eller psykiater, og vi giver samtidig kommunen en ny frist til den 20. februar 2021. Kommunen har den 19. februar og den 24. februar 2021 oplyst, at ekstern børnepsykolog vil foretage en udredning af x (datter) som vil være færdig den 19. april 2021. På den baggrund giver vi kommunen en ny frist til den 1. maj 2021 til at gennemføre afgørelsen. Vi forventer at modtage besked fra kommunen om, at pålægget er efterkommet. Vi gør opmærksom på vores mulighed for at rejse en tilsynssag, hvis kommunen ikke gennemfører vores afgørelser efter servicelovens § 65."

Sag C

Ankestyrelsens afgørelse

Undersøgelsen blev således 1 ¼ år forsinket, som er vigtig tid for et barn/en ung ved mistanke om traume, som undersøgelsen da også viste. Undersøgelsen pegede på, at datteren burde tilbydes specialiseret og langvarig traumebehandling.

Denne behandling måtte moren igennem et nyt langvarigt klageforløb for at få i gang. Et klageforløb fra maj 2021 til psykologbehandling påbegyndes november 2022. Mellem de datoer er moren af skriftende sagsbehandlere lovet flere forskellige tiltag herunder at der gøres brug af en traumeterapeut, som psykologen anbefalede til i stedet at bruge en af kommunens egne psykologer og uden opdraget decideret omhandler traumebehandling. Datteren er nu blevet så gammel, så hun selv har en mening om sit behov for psykologhjælp, hvilket hun ikke finder behov for, hvorfor forløbet netop er blevet afsluttet.

Så moren er den dag i dag bekymret over, at datteren ikke har fået bearbejdet påviste traumer.

Dette forløb er medtaget for at påpege, at Ankestyrelsen

- udover som i eksemplet om § 54-støtte ikke kan være behjælpelige, når kommuner ikke behandler afgørelser hjemsendt til fornyet behandling

mere alvorligt ikke følger tilstrækkeligt op på de påbud, den giver i selve anbringelsessagen.

Os bekendt har Ankestyrelsen ikke på en sådan baggrund gennemført en eneste tilsynssag - heller ikke i dette tilfælde. Havde § 54 støtten ikke fortsat sit ulønnede overarbejde det 1 ½ år, der blev ventet på ny afgørelse om timer, var datteren formentlig ikke blevet undersøgt. Da det alene skyldtes mors henvendelse til Ankestyrelsen med støttepersonens hjælp, at Ankestyrelsen (1/2 år efter fristens udløb) reagerede på, at påbuddet ikke var tilstrækkeligt udført og herefter med 2 overskredne frister endelig fik udført undersøgelsen, men uden at efterleve dennes anbefalinger i tide, hvilket moren uden held klagede til kommunen over/ holdt møder med ledelsen om uden resultater.

Det ville være hensigtsmæssigt med en klageinstans, som i mellemtiden kunne have reageret og med konsekvenser for / handling fra kommunen have fremmet sagen til gavn for mor og datter, hvis anbringelse i plejefamilie netop er brudt sammen og som bliver 18 år næste år.

Man kan kun håbe, at hun kan blive samlet op på den institution/ skole, hvor hun nu er anbragt.

Sag D1 og D2

Hvordan kan Ankestyrelsen vurdere om psykiatri og medicin?

Som i A3: Har Ankestyrelsen fagligheden til at vurdere kommunernes faglige skøn og vurderinger i afgørelser i børnesager - som i eksemplet her: Hvorvidt der bør foretages en børnepsykiatrisk undersøgelse eller en helhedsorienteret børnepsykologisk undersøgelse? Eller om det er den rette afgørelse om medicinering af en søn?

Vurderinger som foruden juridisk fokus kræver bl.a. socialfaglig og psykologfaglig viden og indsigt. Er Ankestyrelsen den rette klageinstans om afgørelser om kommunale skøn og vurderinger. Opfanger Ankestyrelsen mangel på lovoverholdelse og kvalitet i udmøntningen af de kommunale afgørelser?

D1

Kommunens afgørelse

10 måneder

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder:

7 måneder

D2

Kommunens afgørelse

9 ½ måneder

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder

5 måneder

RIFT er i besiddelse af afgørelserne nævnt ovenfor, og har kendskab til sagen og sagsforløb - men går af hensyn til de involverede ikke længere ind i beskrivelsen af disse afgørelser.

Men har dem med her, fordi de omhandler eksempler på emner, der kræver stor psykologisk indsigt og har stor betydning. Som f.eks. hvorvidt et barn skal medicineres mod forældrenes vilje og herunder uden en psykologisk-/lægefaglig second opinion samt på afgørelse uden opsættende virkning.

Sag E1

Der parthøres ikke – ingen konsekvenser for kommunen.

Mange eksempler på, at kommuner – gang på gang – ikke parthører som påbudt. Ankestyrelsen gør opmærksom på det, men det ændrer ikke på afgørelserne. Ofte gentager kommunen fejlen gang på gang.

Far 31 år, mor 31 år, datter 7 år

Emne afgørelse: Samvær

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Kommunal afgørelse

21. oktober 2020

Indsendelse af klage

16. november 2020

Genvurdering og indsendelse Ankestyrelsen

14. december 2020

Ankestyrelsens afgørelse

27. januar 2021

Kommunens afgørelse

3 måneder

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder

2 måneder

Ankestyrelsens afgørelse

Afgørelse

Stadfæstelse

" - Du har ret til samvær med x (datter) hver fjortende dag i to timer.

- Du har ret til at samvær mellem x (datter) og sin mormor en time hver fjerde uge. Det betyder, at vi stadfæster kommunens afgørelse, da vi er kommet til samme resultat."

Bemærkninger til kommunen

"Du oplyser i klagen, at du ikke er blevet partshørt over telefonsamtale mellem kommunen og samværskonsulent, som kommunen har inddraget i sin afgørelse. Vi bemærker, at kommunen skal foretage partshøring, inden den træffer afgørelse i sagen. Partshøring betyder, at kommunen skal fortælle borgeren, hvilke oplysninger kommunen har, og hvordan kommunen umiddelbart vurderer sagen. Pligten til partshøring omfatter alle de oplysninger om faktiske forhold, som har betydning for kommunens afgørelse. Borgeren skal herefter have mulighed for at udtale sig."

Kommentarer

Man kan blive nysgerrig efter, hvorfor nogle afgørelser ikke tager så lang tid samtidig med at andre i samme periode ligger i mange måneder. Det er positivt, at denne klage behandles så forholdsvist hurtigt.

Som det fremgår i flere case, er der desværre efter RIFTs erfaringer mange eksempler på manglende partshøring. Som i denne sag, hvor forældrene i afgørelsen kan læse om telefonsamtale med samværskonsulent, hvor denne mener,

at samværet ikke skal sættes op. Udover at forældrene ikke inden afgørelsen er partshørt i de samværsbeskrivelser/ vurderinger, der ligger til grund for afgørelsen, er de ikke partshørt i indholdet af denne samtale, som der henvises til som vigtig del af afgørelsen. De kender således ikke samværskonsulentens eksempler og begrundelser, og hertil kommer, at den slags manglende partshøring/ inddragelse kan skabe skår i tillidsforholdet til den konsulent, der skal støtte forældrene. Der er ikke tale om overvågning for barnets skyld, men om støtte til forældrene, og det misbruges, når sagsbehandler og samværskonsulent bag forældrenes ryg vurderende taler sammen.

Vi har eksemplet med, fordi vi meget ofte oplever denne gråzone mellem overvåget og støttet samvær og igen må påpege, at der ikke er en reel klagemulighed over den slags manglende lovoverholdelse i sagsbehandlingen. Jf. at Ankestyrelsen nævner det til kommunen, men det får ingen konsekvenser for hverken afgørelsen eller kommunen.

Heller ikke selvom det sker gang på gang, hvilket RIFT oplever i mange kommuner. Som eksempel gentages manglende partshøring i denne kommune ved næste afgørelse året efter.

Sag E2

Der ventes 9 måneder på Ankestyrelsens afgørelse og betalt konsulentfirmas klage afvises af Ankestyrelsen pga. firmaets ophør som partsrepræsentant i venteperioden.

Der ventes i 6-9 måneder på afgørelse om samvær til fødselsdag og jul, som i hele datters anbringelsesperiode har været fast tradition – men ny sagsbehandler i sagen vil aflyse alle disse samvær. Moren har betalt konsulentfirma til at hjælpe med bl.a. at pege på datters behov for kontinuitet. I første omgang vil Ankestyrelsen efter de 9 måneder ikke inddrage den af konsulentfirmaet udarbejdede klage, fordi konsulentfirmaet ikke længere er partsrepræsentant for moren (hvilket jo bl.a. skyldes Ankestyrelsens lange sagsbehandlingstid). I anden omgang retter Ankestyrelsen denne fejl, men kun fordi forældrene får hjælp af konsulentfirmaet til at påpege fejlen.

Far 31 år, mor 31 år, datter 7 år

Emne afgørelse: Samvær ved særlige lejligheder som fødselsdag, jul mm

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Kommunal afgørelse	27. oktober 2021
Indsendelse af klage	16. november 2021
Genvurdering og indsendelse Ankestyrelsen	14. december 2021
Ankestyrelsens afgørelse	9. juni 2022

Kommunens afgørelse

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder	9 måneder
	6 måneder

Ankestyrelsens afgørelse

Afgørelse

Stadfæstelse

*"I havde ikke ret til ekstra samvær i form af deltagelse i morfars samvær med xxx på xxxs fødselsdag, ekstra samvær med x (datter) for at fejre hendes fødselsdag, ekstra samvær med x (datter) for at holde fødselsdag for x*s (datters) moster, ekstra samvær med xxx juleaften eller ekstra samvær med x(datter) nytårsaftensdag Det betyder, at vi stadfæster kommunens afgørelse, da vi er kommet til samme resultat."*

"Vedrørende supplerende klage fremsendt af xxx/ KONSULENTFIRMA. Ankestyrelsen har ved mail af den 25. maj 2022 fået oplyst, at xxx/ KONSULENTFIRMA ikke længere repræsenterer moren. De supplerende klagebemærkninger fremsendt af xxx/ KONSULENTFIRMA den 26. november 2021 er således ikke indgået i vores vurdering af sagen."

Bemærkninger til kommunen

"Det fremgår af kommunens afgørelse af den 28. oktober 2021, at kommunen ikke har foretaget særskilt partshøring i relation til afgørelsen, idet I tidligere er partshørt i jeres forældrehandleplan og x (datters) handleplan for anbringelsen. Jeres samværsønsker blev endvidere drøftet på møde den 13. oktober 2021. Kommunen skal foretage partshøring, inden den træffer afgørelse i sagen. Partshøring betyder, at kommunen skal fortælle borgeren, hvilke oplysninger kommunen har, og hvordan kommunen umiddelbart vurderer sagen. Pligten til partshøring omfatter alle de oplysninger om faktiske forhold, som

har betydning for kommunens afgørelse. Borgeren skal herefter have mulighed for at udtale sig. Der er ikke krav om, at partshøringen skal foretages på en bestemt måde, men borgeren skal have rimelig tid til at komme med sin udtalelse. Kommunen skal inddrage borgerens udtalelse i sin endelige vurdering af sagen. Reglerne om partshøring findes i forvaltningslovens §§ 19-21."

Kommentar

Det er lang tid at vente og både fødselsdage og julen var jo længe overstået, da afgørelsen kom. Det havde dog ikke så stor betydning, da det jo var en stadfæstelse. Men det havde betydning ift. den konsulenthjælp moren havde fået til udarbejdelsen af klagen, fordi denne klage var meget vigtig, da afgørelsen var en ændring af det, der havde været traditioner i sagen siden datter x's anbringelse ved fødsel.

Som det fremgår ovenfor, medtog Ankestyrelsen ikke konsulentfirmaets klage i sine vurdering, da firmaet ikke længere (8 måneder efter!) repræsenterede moren. Dette problem er jo bl.a. skabt af, at klagen ligger så længe i Ankestyrelsen og vurderes af aktive støttepersoner og konsulentfirmaet ikke juridisk korrekt, da Ankestyrelsen jo skal vurdere ud fra forhold på afgørelsestidspunktet. Derfor genhenvender forældrene sig med konsulentfirmaets hjælp til Ankestyrelsen om dette. **Se E3.**

Sag E3

Far 31 år, mor 31 år, datter 7 år

Emne afgørelse: Svar fra Ankestyrelsen på påpegning af ulovlig udeladelse af klage ved konsulentfirma.

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Brev fra Ankestyrelsen

23. september 2022

Om henvendelse

19. september 2022

Om Ankestyrelsens afgørelsen

9. juni 2022 (E2)

Ankestyrelsens afgørelse

Afgørelse

Ankestyrelsen indrømmer sagsbehandlingsfejl, men at det ikke ændrer afgørelsen

"Vi kan bemærke, at det er sket en sagsbehandlingsfejl under vores behandling af sagen, idet vi burde have inddraget supplerende klage af 23. september 2022 den 26. november 2021 fremsendt af af xxx/ KONSULENTFIRMA i vores vurdering af sagen. Det er dog vores vurdering, at der ikke er tale om en væsentlig sagsbehandlingsfejl, som kan medføre, at sagen skal genoptages. Sagsbehandlingsfejlen fører ikke til, at afgørelsen må anses for at være ugyldig. Vi lægger herved vægt på, at sagsbehandlingsfejlen ikke har haft betydning for vores afgørelse."

Kommentar

Den slags sagsbehandlingsfejl efterlader forældrene i en afmagtsfølelse – herunder efter at have brugt penge på konsulentydelse.

Sag F1

RIFT kender sagen F men beskriver af hensyn til de involverede ikke nærmere om afgørelserne. Eksemplerne er med, da de repræsenterer vigtige emner.

Hvordan kan Ankestyrelsen afgøre udfra papirer i sag med så stor kompleksitet – og hvor er ligebehandlingshensynet ift. etnisk minoritetsbaggrund?

Eksempel på sag med stor kompleksitet: Manglende hensyn til etnisk minoritetsbaggrund. Hvordan kan Ankestyrelsen alene ud fra papirer afgøre, at samværene skal forblive i lille samværslokale? Hvor kan forældrene reelt få behandlet ønske om to-kulturel samværskonsulent? - samt behov for løbende at læse samværsbeskrivelserne (med tolk og støtteperson)?

Rammerne for samvær er et sagsbehandlingsmæssigt gråzoneområde

I denne sag er det spørgsmålet om beskrivelserne af samvær, som forældrene i princippet skal give samtykke til, da der er tale om støttet samvær, og det kræver samtykke fra forældrene, at det beskrives. Forældre ønsker som oftest, at der skrives om det støttede samvær, fordi de involverede parter og myndighed så kan være enige om, hvad der foregik eller ikke foregik – ligesom forældrene kan bruge beskrivelserne som støtteredskab.

I denne sag havde forældrene en god rutine med at modtage beskrivelserne løbende, hvorefter de med deres støtteperson § 54 gennemgik dem med tolkehjælp og snakkede om, hvad der fremgik. Som f.eks. at moren gav sin søn vurderet for mange kram ift., hvad han havde lyst til. Da samværsbeskrivelserne blev modtaget løbende, kunne støtteperson og forældre supplere den snak forældrene havde med samværskonsulenten om, hvad moren burde ændre.

Kommunen besluttede så, at samværsbeskrivelserne kun skulle sendes til forældre samlet hvert halve år, og den pædagogiske mulighed hos forældre, der havde brug for gentagelser, blev taget fra dem. Beskrivelserne sendes til kommunen uden forældrenes mulighed for evt. også at korrigere, hvor de var uenige i beskrivelserne. Så der er tillige et retssikkerhedsmæssigt problem foruden problemet ift.

forældrenes vigtige tillid til den, der støtter samværet. Tillid udfordres, når der skrives bag om ryggen ved at tilsende kommunen beskrivelser uden forældrenes mulighed for at læse før efter ½ år, hvor det kan være svært præcis at huske, hvad der skete.

Støttepersonen havde tidligere ved at ringe til Ankestyrelsen fået at vide, at kommunen ikke skal bruge beskrivelserne til kontrol, men at det er et støtteredskab til forældrene, som har krav på at få dem løbende. Men den person i Ankestyrelsen, der skrev denne afgørelse, var så ikke enig med sin kollega.

Det er RIFTs erfaring, at Ankestyrelsen i afgørelser på sagsbehandlingsområdet kan være inkonsistent.

Samme familie har oplevet gang på gang at få afvist særligt fokus på hensyn til tosproget og to-kulturel baggrund indtil Byretten i dom fra 2. juni 2022 skrev således:

”En samlet vurdering af forløbet efter anbringelsen er egnet til at bibringe det indtryk, at man fra de relevante myndigheders side kun har udøvet begrænsede tiltag med henblik på at bevare drengens kontakt til sin oprindelige kultur og rødder, og at dette forhold angiveligt har haft væsentlig indflydelse på drengens holdning til sam-

Sag F1

vær med forældrene. Det er vurderingen, at en sådan fremgangsmåde på sigt kan være til skade for drengens udvikling, når han som voksen skal opbygge sig egen identitet.”

Igen må vi i RIFT fremhæve, at der mangler reel klageinstans vedrørende sagsbehandlingen også om hensyn til kultur og sprog mm. Her får forældrene lidt medhold i byretten, selvom det ikke er det spørgsmål byretten skal behandle (men selve anbringelsen).

Tvunget til uhensigtsmæssig brug af det etablerede retssystem – i mangel på reel klagemulighed over sagsbehandlingen.

Det er RIFTs erfaring, at det ofte er tilfældet, at forældre anker anbringelsen, selvom de ved, at den ikke står til at ændre, måske selvom de ovenikøbet er indstillede på, at den skal fortsætte – men ALENE for at få medhold af enten Ankestyrelsen eller byretten i kritik af sagsbehandlingen, hvilket sker indimellem men ikke systematisk. Det er meget uhensigtsmæssigt at skulle bruge en retslig vurdering af et andet spørgsmål til EVENTUELT at kunne få nogle sætninger med, som man kan håbe, at kommunen reagerer på i sin fremtidige sagsbehandling. Byretten kan ikke påbyde. Det er uhensigtsmæssigt både for barnet, som unødigt skal inddrages i fortsat anke – og det er en dyr og uhensigtsmæssig brug af retssystemet. Der mangler af alle disse årsager en reel klagemulighed for bl.a. dette sagsbehandlingsmæssige emne.

Hertil kommer, at det er RIFTs erfaring, at Ankestyrelsen har meget lidt fokus på ligebehandlingsemner – som eksempel gives der efter RIFTs erfaringer ikke ekstra tid (end den ca. halve time afsat) til møder i Ankestyrelsen, når der er tolk med og det omhandlede kan tage op til dobbelttid, men hvor forældrene så må leve med, at man kun når at sige det halve.

Efter byrettens bemærkninger citeret ovenfor (kombineret med resultat af en børnepsykologisk undersøgelse) opnåede forældrene igen at modtage samværsbeskrivelserne løbende, endelig at få en samværskonsulent med deres egen kulturelle og sproglige baggrund, samt at samvær blev flyttet ud af de trange lokaler og hjem til forældrene.

Sag F2

5.000 kr om måneden er meget at skulle betale mens man venter 10-12 måneder på en afgørelse.

Det er indgribende for familier til anbragte børn med 2 måneders varsel at kunne pålægges månedlig betaling for anbringelsen med op til 5.000 kr. om måneden. Det er ekstra indgribende at skulle vente som i her viste eksempler: 10 – 12 måneder på svar fra Ankestyrelsen. Der er ikke opsættende virkning i denne periode, så familierne afkræves betaling, imens de venter på Ankestyrelsens afgørelse, som i flere tilfælde hjemsender afgørelsen til fornyet behandling. I mellemtiden kan familien f.eks. have solgt hus, bil el.lign. for at kunne betale.

Kommentarer

Der er ikke opsættende virkning på en afgørelse om forældrebetaling. RIFT har mange erfaringer lignende dette eksempel, hvor afgørelser om forældrebetalinger ophæves af Ankestyrelsen. Det er stressende for forældrene, som i nogle tilfælde har måttet omlægge økonomi eller i andre tilfælde har det skidt over at modtage rykkere og ikke betale. For forældre med anden etnisk baggrund, som er i gang med at søge dansk statsborgerskab, kan det være ekstra belastende, da statsborgerskabet umuliggøres, hvis de får gæld til det offentlige samtidig med, at de kan stresses af ikke fortsat at kunne betale livsvigtig hjælp til deres familie i hjemlandet.

Sag G

At vente 10-12 måneder på at vide, hvor mange støttetimer man har.

Der ventes 10 måneder på svar på klage om antal timer til støtteperson. I den periode risikerer forældrene enten at få for lidt støtte ift. hvad Ankestyrelsen måtte finde nødvendigt, eller støttepersonen arbejder gratis eller opsiger støtteforholdet. Hvordan kan Ankestyrelsen alene på baggrund af papirer afgøre støttebehovet? I dette eksempel overhører Ankestyrelsen argumenter om ligebehandling, da forældrene pga. ordblindhed/ kognitive nedsættelser har brug for ekstra tid.

Far 59 år, mor 43 år, sønner 17 og 16 år
Emne afgørelse: Omfang § 54 -støtte (antal timer)

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Kommunal afgørelse	12. februar 2019
Indsendelse af klage	7. marts 2019
Genvurdering og indsendelse Ankestyrelsen	11. april 2019
Ankestyrelsens afgørelse	10. februar 2020

Kommunens afgørelse

12 måneder

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder

10 måneder

Det bemærkes af Ankestyrelsen, at kommunen ikke har overholdt genvurderingsfristen på 4 uger i henhold til retssikkerhedsbekendtgørelsen § 12, stk. 1.

Kommunen traf afgørelsen den 12. februar 2019, og klagen er modtaget af kommunen den 7. marts 2019.

Kommune genvurderer sin afgørelsen den 11. april 2019.

Ankestyrelsens afgørelse

Stadfæstelse af tildeling af 5 timers støtte om måneden.

Kommentarer

Det er i sagens natur ikke hensigtsmæssigt at vente 1 år på svar på klage. I dette tilfælde, hvor forældrene har påpeget et øget støttebehov, må støtteperson i hele perioden vælge mellem at arbejde mere end det angivne eller ikke at kunne imødekomme forældrenes påtrængende støttebehov.

Hvis der ikke havde været tale om en stadfæstelse ville forældrene jo være gået glip af støttetimer i et år.

Generelt

Hertil kommer, at der i dette tilfælde er tale om en ansøgning, som er begrundet i behov for kompensation ift. kognitive funktionsnedsættelser herunder ordblindhed. Som tidligere nævnt er det RIFTs erfaring, at Ankestyrelsen ikke har fokus på ligebehandlingsprincipper, hverken når det gælder ift. funktionsnedsættelse eller ift. etnisk minoritetsbaggrund.

Det er desuden symptomatisk, at når kommunen ikke overholder tidsfrister, så får de en lille bemærkning herunder om, at det ikke har betydning for afgørelsen, men hvis forældrene indsender en klage bare en dag for sent til forvaltningen (red. som i disse digitale tider let kan ske, fordi det kan være vanskeligt for forældre at vide/håndtere, hvordan de skal sende personfølsomt) så behandler kommunen/ og dermed Ankestyrelsen ikke klagerne.

Sag H1

Samvær er toppen af det isbjerg af sagsbehandling der ligger under afgørelsen.

Hvordan kan Ankestyrelsen vurdere, hvad datteren reagerer på efter samvær. Der er mange psykologiske muligheder: Mangel på godt samarbejde mellem omsorgspersonerne, manglende oplevelse af sammenhæng og mening med samværene herunder eventuel manglende forberedelse på samvær. Rigide rammer for samvær, manglende sproglig hjælp (når der som i dette tilfælde er tale om etnisk minoritetsfamilie), lang køretur inden samvær osv. Det er erfaringen, at Ankestyrelsen ikke forholder sig til klagers påpegning af dette, men alene til kommunens påpegning af barnets reaktioner, som ofte ikke tager disse forhold i betragtning.

Far 53, datter 7 år

Emne afgørelse: Samvær

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Kommunal afgørelse

17. maj 2021

Indsendelse af klage

Juni 2021

Genvurdering og indsendelse Ankestyrelsen

1. juli 2021

Ankestyrelsens afgørelse

15. november 2021

Kommunens afgørelse

6 måneder

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder

4 måneder

Ankestyrelsens afgørelse

Stadfæstelse af afgørelse om samvær 2 timer hver 4. uge.

"Endvidere oplyser du, at det er din oplevelse, at familiebehandlerens udtalelser til dig efter endt samvær ikke er i overensstemmelse med rapporternes indhold. Afslutningsvist oplyser du, at det er din opfattelse, at x s (datters) reaktioner på samværet skyldes, at jeres samvær er for kort, og at det korte tidsrum umuliggøre at I kan nå at være far og datter sammen. Vi bemærker, at oplysningerne er indgået i vores vurdering af sagen. Dog ændrer dette ikke ved resultatet, fordi hensynet til X (datter) vægter tungere end dit ønske om en ændring af samværet."

Kommentarer

Jf. som anført andre steder, så er det RIFTs erfaring, at Ankestyrelsen ikke har mulighed for tilstrækkelig indsigt i/ ikke har faglighed til/ ikke går ind i, hvorvidt f.eks. reaktioner på samvær kan skyldes rammerne for dette og på samme måde ikke kan / ikke forholder sig til eventuelle uhensigtsmæssige rammer for støtten til samvær – som der så ikke er en reel klagemulighed over. Udover at klage til borgmesteren, som RIFT har kendskab til mange eksempler på, ikke har ført til hverken anerkendelse af problemstillingerne eller ændringer.

Sag H2

Man kan ikke efter 7 måneder lave om på u hensigtsmæssigt at have måttet tage fri for arbejde.

Der ventes 7 måneder på at få hjemsendt til fornyet behandling at kommunen skulle have taget hensyn til fars arbejdstid.

Far 53, datter 7 år

Emne afgørelse: Samvær

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Kommunal afgørelse

12. juli 2022

Indsendelse af klage

7. august 2022

Genvurdering og indsendelse til Ankestyrelsen

16. august 2022

Ankestyrelsens afgørelse

3. marts 2023

Kommunens afgørelse

8 måneder

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder

6 måneder

Ankestyrelsens afgørelse

"I har ret til samvær med xx 2,5 time hver fjerde uge - Vi hjemviser afgørelsen om samvær fra kl. 13.45 til 16.15" – begrundelse: "Kommunen har oplyst, at samværet ikke kan finde sted om formiddagen, da dette vil give xx (datter) unødvendigt skolefravær. Samværet skal finde sted i hverdagene, da xx (datter) har brug for at slappe af i weekenden samt bruge tiden på fx legeaftaler og fødselsdage. Vi vurderer, at disse forhold ikke i sig selv kan begrunde, at samværet ikke kan tilrettelægges, så Y (far) har mulighed for at deltage."

Kommentarer

Det siger sig selv, at det ikke er hensigtsmæssigt at vente 8 måneder på at få ret i, at kommunen skal tage hensyn til arbejdstid. Det er påvist at en del især fædre har mistet job som følge af at have en anbringelsessag. I denne sag kunne det have været et valg mellem dette eller ikke at kunne se sin datter. Det forsømte kan jo ikke indhentes.

Sag 11

Ingen konsekvenser for kommunen eller afgørelsen kun kritik af en række mangler i sagsbehandlingen – som kommunen omkostningsfrit gentager næste gang.

Ankestyrelsen kritiserer kommunen for en række alvorlige sagsbehandlingsfejl – i afgørelse efter afgørelse. Det fører ikke til andet resultat af afgørelserne, men kun til kritik. Denne kritik har ingen konsekvenser for kommunen som gentager fejl i næste afgørelser.
Fejl i denne: Kommunen har indsendt 3 måneder for sent.

Far 55 år, datter 10 år
Emne afgørelse: Samvær

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Kommunal afgørelse	9. december 2019
Indsendelse af klage	2. januar 2019
Genvurdering og indsendelse til Ankestyrelsen	IKKE ANGIVET DATO – se bemærkninger
Ankestyrelsens afgørelse	16. november 2020

Kommunens afgørelse

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder

11 måneder
? måneder

”Vi kritiserer også, at kommunen først har oversendt sagen til Ankestyrelsen fire måneder efter, at kommunen modtog din klage. Det fører dog ikke til et andet resultat. Grunden er, at sagen nu er sendt til os. En overskridelse af en lovbestemt tidsfrist kan ikke føre til et andet resultat i sagen, men kan alene føre til kritik. Vi kritiserer desuden, at kommunen ikke har indsendt sagens akter sammen med klagen og genvurderingen. Det fører dog ikke til et andet resultat. Det er vigtigt at vi har det korrekte grundlag at afgøre sagen ud fra, men kommunen har senere på Ankestyrelsens anmodning sendt de manglende akter.”

Ankestyrelsens afgørelse

Hjemvisning til fornyet behandling

"Kommunen skal behandle din sag igen. Det betyder, at vi hjemviser sagen til ny behandling, og at kommunen skal afgøre sagen på ny. Du skal være opmærksom på, at en ny behandling godt kan føre til det samme resultat i din sag. Kommunen kontakter dig.

Du oplyser, at du ikke er blevet inddraget i en dialog omkring dit samvær med x (datter). Vi bemærker, at kommunen skal inddrage dine ønsker til samværet forud for afgørelsen. Vi beder kommunen være opmærksom på dette i fremtiden. Du ønsker løbende orientering om X (datter). Vi bemærker hertil, at kommunen har pligt til at sikre, at forældrene til et anbragt barn får den relevante information om barnet eller den unges hverdag, og til at bidrage til et godt samarbejde mellem forældre og anbringelsesstedet. Vi forudsætter med vores afgørelse at kommunen forholder sig til din anmodning om samvær med den øvrige familien, herunder træffer afgørelse herom. Vi forudsætter også, at kommunen forholder sig til din anmodning om, at x skal i arabisk skole, herunder træffer afgørelse herom."

Kommentarer

Det er selvindlysende ikke hensigtsmæssigt at sagen henvises til fornyet behandling efter 9 måneder og i alt 11 måneder efter afgørelsen. Det er vigtigt, vigtig tid i en relation mellem forældre og barn.

Hertil kommer, som det fremgår i følgende eksempler i samme sag, at denne kommune laver fejl i stort set alle afgørelser uden

konsekvenser for kommunen. **Ikke uventet viser dette toppen af et isbjerg af endnu mere alvorlige fejl i sagsbehandlingen. Men der synes ikke at være egendrift i Ankestyrelsen, når det er kommunen, der laver fejl.**

Ankestyrelsen henviser til fars bemærkninger i klagen om ønske om at datter kommer i arabisk skole. Datteren blev foråret efter flyttet til ny plejefamilie – i en fjern landsdel, og hvor kommunen glemte at udarbejde afgørelse om valg af konkret anbringelsessted.

Der er fortsat fra kommunens side ikke imødekommet diverse ønsker fra faren om at sikre datterens kendskab til den kultur/ det sprog hun kommer fra. Dette skønt farens ønsker nu er tilpasset datterens virkelighed og ikke mere handler om arabisk skole, men f.eks. om at måtte komme på besøg sammen med plejefamilien i farens hjem for at fejre/ opleve eid og/ eller hvor hun bor at få sig en arabisk besøgsven med kendskab til netop farens kultur (ide far og støtteperson har fået fra "Vejledning i anbringelse af børn og unge med etnisk minoritetsbaggrund i familiepleje"/Mette Larsen. - Københavns Kommune, 2010).

Denne afgørelse kom efter 11 måneder og i mellemtiden er der truffet nye afgørelser og der har været møder, hvor kommunen ikke har kendt til denne afgørelse fra Ankestyrelsen og kommunen foretaget de samme fejl og de samme afvisninger.

Sag I2

Ingen konsekvenser for kommunen eller afgørelsen kun kritik af en række mangler i sagsbehandlingen – som kommunen så omkostningsfrit gentager næste gang.

Ankestyrelsen kritiserer kommunen for en række alvorlige sagsbehandlingsfejl – i afgørelse efter afgørelse. Det fører ikke til andet resultat af afgørelserne, men kun til kritik. Denne kritik har ingen konsekvenser for kommunen som gentager fejl i næste afgørelse.

Her om manglende lovpligtig revideret handleplan i sagen.

Det er RIFTs erfaring, at det ovenikøbet et sjældent, at Ankestyrelsen påpeger sådanne mangler, og at det kræver, at forældrene har faglig hjælp til at påpege manglerne i klagen.

Far 55 år, datter 10 år

Emne afgørelse: Samvær

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Kommunal afgørelse	28. maj 2021
Indsendelse af klage	16. juni 2021
Genvurdering og indsendelse til Ankestyrelsen	21. juni 2021
Ankestyrelsens afgørelse	29. marts 2022

Kommunens afgørelse

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder	10 måneder
	9 måneder

Ankestyrelsens afgørelse

Stadfæstelse kommunens afgørelse om men:

Bemærkninger til kommunen

"Kommunen skal udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om samvær. Kommunen har den 1. april 2019 udarbejdet en handleplan. Det fremgår ikke af oplysningerne i sagen, at kommunen har revideret handleplanen. Vi gør kommunen opmærksom på, at kommunen skal senest 3 måneder efter, at der er iværksat en foranstaltning over for barnet vurdere, om indsatsen skal ændres, og om handleplanen skal revideres. Kommunen skal herafter med højest 6 måneders mellemrum foretage en sådan vurdering."

"Vi bemærker desuden, at dine øvrige klagebemærkninger er læst og indgået i vores vurdering, men at de ikke kan føre til et andet resultat. Vi henviser til begrundelsen for afgørelsen."

Kommentarer

Som det fremgår, har denne kommune mellem 2019 og 2021 ikke halvårligt revideret handleplan.

Manglende handleplaner er efter RIFTs erfaring ofte et symptom på, at sagsbehandling er gået i stå – og dermed også sagsbehandlingen som i dette tilfælde kunne have bedret rammer og samarbejde, så samvær kunne udvides. Det er RIFTs erfaring, at Ankestyrelsen ikke går ind i materien af denne slags argumentation, men alene påpeger juridiske fejl. Uden konsekvenser for kommunen - og med mange måneders forsinkelse.

Her forholder Ankestyrelsen sig til manglende handleplan. Det er ikke RIFTs erfaring, at dette sker systematisk.

Sag 13

Ingen konsekvenser for kommunen eller afgørelsen kun kritik af en række mangler i sagsbehandlingen – som kommunen så omkostningsfrit gentager næste gang.

Ankestyrelsen kritiserer kommunen for en række alvorlige sagsbehandlingsfejl – i afgørelse efter afgørelse. Det fører ikke til andet resultat af afgørelserne, men kun til kritik. Denne kritik har ingen konsekvenser for kommunen som gentager fejl i næste afgørelser.

Her IGEN om manglende partshøring trods påpeget i tidligere afgørelse samt manglende afgørelse om anmodning om samvær til eid og fejlagtig på forhånd afslag på erstatningssamvær hvis der forekommer sygdom.

Far 55 år, datter 10 år

Emne afgørelse: Samvær

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Kommunal afgørelse

23. juni 2022

Indsendelse af klage

18. juli 2022

Genvurdering og indsendelse til Ankestyrelsen

2. august 2022

Ankestyrelsens afgørelse

2. juni 2023

Kommunens afgørelse

12 måneder

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder

10 måneder

Ankestyrelsens afgørelse

Stadfæstelse men delvist kendt ugyldig og bemærkninger til kommunen vedrørende fejl i afgørelse vedr. erstatningssamvær og manglende partshøring:

"Ankestyrelsen har nu afgjort din sag. Resultatet er: i Du havde ret til samvær med yy (datter) i henhold til den fastsatte samværsplan. Det betyder, at vi stadfæster den del af kommunens afgørelse, der vedrører omfanget af samvær og at afgørelsen ikke ændres.

- Kommunens afgørelse om ekstra samvær i forbindelse med Eid er ugyldig. Det betyder, at vi ophæver kommunens afgørelse om samvær i forbindelse med Eid. Kommunen skal ikke træffe en ny afgørelse, fordi afgørelsen omhandler en afgrænset og overstået periode."

Begrundelse: Om ugyldigheden af afgørelsen vedr. eid:

"Du oplyser i klagen, at du ønsker at have ekstra samvær med yy (datter) i forbindelse med Eid, da du finder det vigtigt, at YY (datter) får lov til at opleve og få kendskab til sit kulturelle ophav. Vi lægger vægt på, at kommunen ikke har forholdt sig til dit klagepunkt vedrørende ekstra samvær i forbindelse med Eid. Vi lægger vægt på, at kommunen i begrundelsen alene har anført, at der i klagen ikke er fremkommet nye oplysninger, og at de derfor fastholder afgørelsen i sin helhed. Kommunen har ikke nærmere angivet, hvilke hensyn og faktiske forhold, der er lagt vægt på ved vurderingen af, hvorfor du ikke tildeles ekstra samvær i forbindelse med Eid.

Kommunen har således ikke taget begrundet og konkret stilling til, om det vil være hensigtsmæssige for yy (datter) at have mulighed for at komme på ekstra samvær i forbindelse med Eid. På baggrund af ovenstående oplysninger ophæver vi kommunens afgørelse, da den er ugyldig."

Bemærkninger til Kommunen Om begrundelsen vedr. erstatningssamvær:

Erstatningssamvær

"Det fremgår af kommunens afgørelse, at i det tilfælde du aflyser, kommer for sent, udebliver eller bliver syg og derfor ikke kan komme til samvær, vil du ikke få erstatningssamvær. Dertil fremgår det, at samværsplanen er endelig og ikke kan ændres, i forhold til hverken tidspunktet på dagen, eller selve dagen. Vi gør kommunen opmærksom på, at kommunen ikke på forhånd kan træffe afgørelse om, at der ikke gives erstatningssamvær ved din sygdom, forsinkelser mv. Hvis det af praktiske grunde ikke er muligt at gennemføre det planlagte samvær, skal kommunen tage stilling til, om der skal fastsættes erstatningssamvær. Kommunen er dog ikke forpligtet til at tilbyde erstatningssamvær, hvis hensynet til barnet eller den unge taler imod det. "

Partshøring

"Du oplyser, at kommunen ikke har partsført jer forud for kommunens afgørelse. Kommunen skal foretage partshøring, inden den træffer afgørelse i sagen. Partsføring betyder, at kommunen skal fortælle borgeren, hvilke oplysninger kommunen har, og hvordan kommunen umiddelbart

Sag 13

Ankestyrelsens afgørelse

vurderer sagen. Pligten til partshøring omfatter alle de oplysninger om faktiske forhold, som har betydning for kommunens afgørelse. Borgeren skal herefter have mulighed for at udtale sig. Der er ikke krav om, at partshøringen skal foretages på en bestemt måde, men borgeren skal have rimelig tid til at komme med sin udtalelse. Kommunen skal inddrage borgerens udtalelse i sin endelige vurdering af sagen. Reglerne om partshøring findes i forvaltningslovens §§ 19-21. Reglerne om partshøring er en såkaldt garantiforskrift. Den skal sikre, at kommunen er i dialog med borgeren, og at sagen er tilstrækkeligt oplyst, inden kommunen træffer en afgørelse, som måske er bebyrdende for borgeren. Hvis partshøringen mangler, er kommunens afgørelse som udgangspunkt ugyldig. Grunden hertil er, at det så ikke kan udelukkes, at manglen har haft betydning for resultatet i sagen. 7

Vi har valgt at opretholde afgørelsen på trods af den manglende partshøring. Grunden hertil er, at vi vurderer, at manglen ikke har haft betydning for sagens udfald. Vi har lagt vægt på, at du er fremkommet med jeres bemærkninger i forbindelse med din klage, og at kommunen har inddraget disse i sin genvurdering af sagen.”

Kommentarer

En ventetid på 10–12 måneder og alle de påpegninger af fejl og mangler, herunder stor mangel, som det nu er for sent at rette op på (om afholdelse af eid) taler for sig selv.

Selvom kommunen her i juni 2023 får bemærkninger om manglende partshøring i juni 2022 kan vi oplyse, at kommunen gentager fejlen vedrørende i afgørelse senere i samme måned juni 2023.

Generelt oplever vi i RIFT, desværre at hverken kommune eller Ankestyrelsen tager sådanne afdækninger af fejl og mangler alvorligt. Kommunerne kan gentage dem, og det er ikke altid, at de som her bemærkes. Men det er sædvane, at der ikke gøres mere. Heller ikke selvom det er samme kommune, der laver store fejl i næsten samtlige afgørelser.

Det kan også bemærkes, at det er RIFTs erfaring at disse bemærkninger alene kommer, fordi der i klagen er gjort opmærksom på fejlene. Dette skyldes hjælp fra aktiv støtteperson, hvilket ikke hører til den almindelige brug af støttepersoner. Faktisk har støttepersonen i denne sag måttet stille op til reprimande hos kommunen for at være for aktiv.

Sag 14

Ingen konsekvenser for kommunen eller afgørelsen kun kritik af en række mangler i sagsbehandlingen – som kommunen så omkostningsfrit gentager næste gang.

Ankestyrelsen kritiserer kommunen for en række alvorlige sagsbehandlingsfejl – i afgørelse efter afgørelse. Det fører ikke til andet resultat af afgørelserne, men kun til kritik. Denne kritik har ingen konsekvenser for kommunen som gentager fejl i næste afgørelser.

Her IGEN om manglende partshøring trods påpeget i tidligere afgørelse.

Far 55 år, datter 10 år

Emne afgørelse: Samvær

Dato kommunal afgørelse – Ankestyrelsens afgørelse:

Kommunal afgørelse

19. december 2022

Indsendelse af klage

14. januar 2023

Genvurdering og indsendelse til Ankestyrelsen

2. februar 2023

Ankestyrelsens afgørelse

29. juni 2023

Kommunens afgørelse

6 måneder

Sagsbehandlingstid Ankestyrelsen, antal måneder

4 ½ måneder

Ankestyrelsens afgørelse

Stadfæstelse Men:

"Vi kritiserer, at kommunen ikke har partshørt dig, inden afgørelsen blev truffet. Det fører dog ikke til et andet resultat i din sag. Vi henviser til vores bemærkninger til kommunen."

Kommentarer jf. ovenfor

Det er RIFTs erfaring, at der meget ofte ikke partshøres, og også at kommunerne ikke ved, hvordan de skal gøre det. Her gentager kommunen fejlen, men bemærkningerne fra Ankestyrelsen i forrige afgørelse I 3 kommer jo også langt efter, at denne nye afgørelse er truffet. Som det fremgår ovenfor, gentager kommunen ikke desto mindre fejlen igen i juni 2023, hvilket far, via aktiv støtteperson, gør opmærksom på, så fejlen rettes, hvilket forsinker hele forløbet om samværsafgørelse med 2 måneder.

Samtidig er samtlige samværsafgørelser præget af manglende fokus på forudsætninger, hvilket far nævner i sine klager:

Denne far er blevet lovet disse ting, som han efter år fortsat venter på:

- at der udarbejdes en fælles historie, så han er klædt godt nok på, når datter stiller ham mange spørgsmål om, hvorfor hun er anbragt (far beskyldes for at give hende forkerte svar).
- at der her 2 år efter opstart med nuværende samværskonsulent/ firma evalueres og opstilles rammer for støtte og feedback, herunder da far ønsker en mere målrettet feedback.

- At der afholdes netværksmøder hvert halve år (det sidste er afholdt i juni 2021).
- At der foretages en fornyet forældrekompetenceundersøgelse (FKU), hvilket børn- og ungeudvalget to gange har nedsat genbehandlingsfristen mhp., hvorefter der har været mange drøftelser, da far ønsker, at der i FKU tages kulturelle hensyn og hvor kommunen i mellemtiden har valgt at udarbejde en tilknytningsundersøgelse – men børn- og ungeudvalget har fastholdt (april 2023), at der skulle udarbejdes en FKU, som kommunen dog netop på møde i november 2023 har meddelt ikke efterleves, da psykologerne bag Tilknytningsundersøgelsen, som kommunen har valgt, ikke vil udføre undersøgelsen.

Denne opremsning for at påpege faktorer, der kan have stor betydning for samværenes udvikling, men som ikke kan påklages til Ankestyrelsen. Borgmesteren har ved en tidligere klage svaret så overfladisk, at faren ikke orker igen at klage, men har påpeget manglerne på møderne i børn- og ungeudvalget, som dog kun er gået ind i spørgsmålet om fornyet forældrekompetenceundersøgelse.

At kommunen nu igen - for 3. gang - løber fra dette løfte - er der efter RIFTs erfaring ikke en reel klagemulighed over. Udover igen at gøre opmærksom på det, når sagen skal genbehandles efter et år.

Sag 13

Ankestyrelsens afgørelse

Dette går ud over barnet, da far dels afholder sig fra at give samtykke, når sagen behandles så mangelfuldt – og dels ikke bliver undersøgt ift. hvilket tiltag, der evt. skal til, så han bliver en bedre samværsfar.

Alle de ikke indfrieede løfter fra kommunen går i den grad også udover barnets tarv – således f.eks. hvis sagen nu igen skal genbehandles efter et år. Hver gang anbringelsessager er oppe, berører det anbragte børn, som jo skal spørges om deres holdning mm.

Støttepersoner med tilknytning til RIFT har flere gange gjort kommuner opmærksomme på, at de ved at partshøre i tide og ved at leve op til løfter og aftaler og f.eks. at udføre gode undersøgelser, hvor forældrene kan genkende sig selv, i langt højere grad kunne opnå samtykke til anbringelser og ro omkring børnene.

Ankestyrelsen har ikke til opgave/ kan ikke bruges som klageinstans om de mange ovenfor nævnte sagsbehandlingsmangler. En del af formålet med gennemgangen af eksemplerne ovenfor har været et påpege, hvor det er nødvendigt at erstatte eller i hvert fald supplere Ankestyrelsen – fordi der ikke reelt er klagemulighed over kommunernes sagsbehandling.

Udover klager til borgmesteren / ombudsmanden, som der her ikke er plads til at dokumentere problemerne med, og som RIFT har erfaring med **IKKE** retter op på fejlene.

Formålet med gennemgangen af afgørelser fra Ankestyrelsen har været at give indblik i den lange sagsbehandlingstid og dens konsekvenser samt ensidigt juridiske svar på psykologiske og socialfaglige problemstillinger

**For Foreningen RIFT
Formand Susanne Munck**

Program den 19. januar 2024

ANKESTYRELSENS ROLLE I BØRNESAGER

Alle tiderne er inkl. spørgsmål fra salen

- 9.00 - 9.30 **Indskrivning.**
- 9.30 - 9.45 **Velkomst v. vært Katrine Daugaard/ Velkomst foreningen RIFT.**
- 9.45 - 10.15 **Frederik Waage, professor dr. Jur. og Caroline Adolphsen, lektor, jurist og ph.d i børneret, Aarhus Universitet:**
Ankestyrelsens rolle i forvaltningen og Ankestyrelsens rolle i i børnesager.
- 10.15 - 10.45 **Henrik Horster, ankechef, Ankestyrelsen**
Sådan ser Ankestyrelsen sin opgave generelt og med særligt fokus på børnesager.
- 10.45 - 11.30 **Advokat Thomas Taguchi, Socialretsadvokaterne og Advokat Jeanette Gjørret, Stage Advokatfirma og betyrelsesmedlem i RIFT:**
Erfaringer og opsummerende kritik af Ankestyrelsens manglende sikring af retssikkerheden i ankesager på anbringelsesområdet.
- 11.30- 12.15 Frokostpause.
- 12.15 - 12.30 **Foreningen RIFT:**
Kort præsentation af skriftlige eksempler på, hvorledes Ankestyrelsen som klageinstans om afgørelser i sagsbehandlingen ikke sikrer retssikkerheden på anbringelsesområdet.
- 12.30 - 13.15 **Cand. jur. Bente Adolphsen:**
Ankestyrelsen som garant for retssikkerhed - hvordan ser det ud i praksis?
Marya Akhtar, juridisk chef, Institut for Menneskerettigheder:
Ankestyrelsens rolle og arbejde i et menneskeretligt perspektiv.
- 13.15 - 13.30 Kaffe/te-pause.
- 13.30 - 15.00 **Paneldebat:**
Hvordan står det til med retssikkerheden børneungeområdet og **HVILKE LØSNINGER** kan I pege på mhp. forbedring af retssikkerheden på feltet?
I panelet:
Frederik Waage, professor dr. jur. indleder paneldebat med oplæg om:
Debatten om forvaltningsdomstole som alternativ til den nuværende ordning + kort indlæg fra forslagsstiller: Alternativet.
I panelet:
Katrine Daugaard, LA; Søren Ramsing, RV; Frederik Waage, professor dr. jur.; Repræsentant for Alternativet (Inviteret); **Henrik Horster, ankechef; Caroline Adolphsen, lektor, jurist; Thomas Taguchi, advokat; Jeanette Gjørret, advokat; Cand. jur. Bente Adolphsen; Marya Akhtar, juridisk chef.**
- 15.00 - 15.15 Farvel og tak for i dag v. **Katrine Daugaard og RIFT.**

Udarbejdet i forbindelse med:
Konference på Christiansborg:
Ankestyrelsens rolle i børnesager
19. januar 2024

Arrangeret af
Foreningen RIFT (Retssikkerhed i Familiers Trivsel)
www.rift.center

**Case-samlingen i hæfteform kan mod
betaling af porto rekvireres af:**
RIFT
info@rift.center
downloades fra www.rift.center

Kontakt for yderligere information
Susanne Munck, formand for RIFT, tlf. 40 75 07 58
sus.munck@mail.tele.dk